

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תִּרְגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

111

תשפ"ב

לקבלת הגליון העצתו אמונה דרך הדואר התקשרו: 077-530-9648

היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
0527605715

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגטון נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיווק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

טול חלק בהוצאות הדפוס והיה שותף בהפצת אור רבינו הק' ותלמידיו
ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש'

עֲצַתּוֹ אֲמוּנָה

- א. האם מתר לי להוריד את שערי חלבון? .....
- ב. האם יש עצה להרדם יותר בקלות? .....
- ג. האם לכבא לישיבה של ברסלב, כדי לקבל את השדוך שלי? .....
- ה. איך אני יכול להספיק ללמוד כל כך הרבה שעורים? .....
- ח. האם מתר להביא כֶּלֶב קטן לבית הכנסת? .....
- ט. האם יש ממלא מקום למוֹהֲרָא"ש זי"ע? .....
- יב. בתפלה הצלתתי להוריד את שער הראש .....
- יד. איך אני מתחזק להתנתן עוד הפעם? .....
- טו. מה אעשה עם בני הקטן שלא מתנהג בערינות? .....

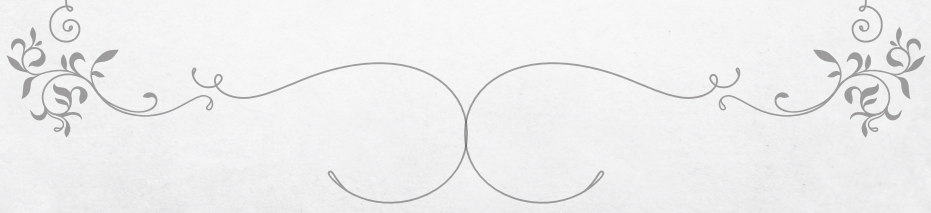

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. אם מקבלים את הבחינות באהבה, מכפרים בזה על כל העברות. ....
- ב. מזל טוב לבר מצוה שלך ומזל טוב לסיים הש"ס שלך. ....
- ג. ללכת בלבוש ראוי. ....
- ג. לתת מספיק זמן מראש שיוכלו לתכין. ....
- ד. יהיה לכם בית יפה, בנים ובני בנים. ....
- ה. הלאו שיהיו לנו עוד אברכים כמוך. ....
- ה. משניות ינאלו אותך מהגלות שלך. ....
- ו. חזק ועצות לאמא יהודיה. ....

- ז. עוד מעט אנהנו נהיה הסכים והסכנות שמהם יסבלו וישתקו.....
- ח. זה נסיון קשה לשמור על העינים, אבל זה שזה.....
- ט. להרפים את הזוהר בקנטרס נפרד.....
- ט. בתפלה תמשיכו להגיע מאד יפה.....
- י. השם אהב אתכם, השם לא כועס עליכם.....
- יא. יישר פה שארונתם אש"ל לכל האורחים שהגיעו להשתתף בהג השבועות בקריה.....
- יא. יישר פה על שאתם משכירים את המקום לבית המדרש היכל הקדש בורו פארק.....
- יב. תמשיך להתחזק.....
- יב. לקרב יהודים גם חייב להיות רק על פי תורה.....
- יג. הנהגות לאמא יהודיה המצפה לשמחה.....
- טו. לא לעשות שבת מקדם.....
- טו. שטר הלואה.....
- טז. אם אין רגש בבית, הבעיה באדם עצמו.....
- יח. קח חלק בקמפיין השנתי.....

האם מתר לי להוריד את שערי הלבן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

השער שלי מתחיל להלבין, וזה מפריע לי וגם לאשתי, זה נותן לי את ההרגשה שאני

כבר מזדקן; האם מתר לי להשתמש עם שמפו או צבע להסרת שער לבן?

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נשא, ח' סיון, אסרו חג, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אסור לגבר לצבע שער לבן כדי להראות צעיר יותר.

השער הלבן יזכיר לך שעוד מעט נעזב את העולם, שם מעניין רק הדברים הטובים שהספיקו לחטוף בזה העולם, שם מעניין פרקי משניות ומזמורי תהלים. כפי שרובנו אומר (שיחות הר"ן, סימן כג): "בעולם הבא מנחין כמה בני אדם בחוץ והם צועקים בקול מר, תנו לנו מה לאכל, ובאין אצלם ואומרים להם: 'הרי לכם אכילה ושתיה אכלו ושתו', והם משיבים: 'לא לא, אין אנו צריכים אכילה זאת, רק אנו צריכים אכילה ושתיה של תורה ועבודה', וכן מנחין כמה בני אדם ערמים בחוץ והם צועקים גם פן מאד, תנו לנו במה להתפסות, ובאין אצלם ואומרים: 'הרי לכם מלבושים', והם משיבים: 'לא, אין אלו מלבושים נצרכים לנו כלל', רק אנו צריכים מצוות

וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם". רַבְּנוּ סִיִּם: "אֲשַׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְאָכַל כֶּמֶה פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת וְלִשְׁתּוֹת אַחַר כֶּף אֵיזָה קִפִּיטְלִיף תְּהִלִּים, וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מִצְוֹת".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם יֵשׁ עֲצָה לְהִרְדֵּם יוֹתֵר בְּקִלּוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

לְאַחֲרוֹנָה אֲנִי מְאֹד מִתְקַשֶּׁה עִם הַשְּׁנָה, קוֹשֶׁה לִי מְאֹד לְהִרְדֵּם, וְאֲנִי לֹא יוֹשֵׁן לַיְלֹת שְׁלֵמִים. הַרְבֵּה פְּעָמִים יֵשׁ לִי בְּזָה לַחֵץ שֶׁאֲנִי חַיֵּב לְקוֹם מִחֵר מְקַדֵּם, וְזוֹה בְּעֲצָמוֹ גּוֹרֵם שֶׁלֹּא אוּכַל לְהִרְדֵּם.

אוּלַי יֵשׁ לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עֲצָה עֲבוּרִי?

יִישֵׁר כֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת נְשֹׂא, ט' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּכַנִּיס בְּעֲצָמְךָ אַמוּנָה - כֶּף תִּצָּא מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁלֶךְ. כְּשֶׁמְכַנִּיסִים בְּעֲצָמֵנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, חַיִּים עִם אַמוּנָה, יוֹדְעִים וְזוֹכְרִים שֶׁהַכֹּל זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ, כָּל מֵה שֶׁקוֹרָה זֶה מִמֵּנוּ - אֲזַי מְאִיר אוֹר, כִּפְתּוּב (יִחְזַקְאֵל מִג, ב): "וְהָאֲרֵץ הָאֵירָה מִכְּבָדוֹ", כָּל הַחֲשְׁכוּיּוֹת מִסְתַּלְקוֹת.

יֵשׁ סִגְלָה מְרַבְּנוּ לְהִרְדֵּם, לְחַשֵּׁב מִתְחִילַת הַמַּתִּים. רַבְּנוּ אוֹמֵר (סִפְר הַמַּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה חֵלֵק ב', סִימֵן יז): "מִי שֶׁאֵינוּ יְכוּל לִישׁוֹן, יַעֲלֶה עַל מַחְשַׁבְתּוֹ אַמוּנַת תְּחִילַת הַמַּתִּים", אֲבָל מֵהַשְׂאֵלָה שְׁלֶךְ נִשְׁמַע שֶׁאַתָּה גּוֹרֵם לְעֲצָמְךָ אֶת הַבְּעִיָּה, אַתָּה מְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לִישׁוֹן, וְזֶה מוֹנֵעַ מִלִּישׁוֹן, כִּי רַבְּנוּ ו' ל' אוֹמֵר (סִי מוֹהֲר"ן, סִימֵן תלא): "מִי שֶׁרוֹצֵה לִישׁוֹן וְאֵינוּ יְכוּל לִישׁוֹן, הָעֲצָה לָזֶה לְכַל לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ כָּל

כך לישון, כי כל מה שִׁמְכָרִיחַ עֲצָמוֹ יוֹתֵר לִישוֹן, מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר מְנִיעוֹת הַשָּׁנָה. וְעַנֵּן זֶה גַם בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם לְכָלִי לְהִכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל מֵה שִׁמְכָרִיחִין עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר לְאִיזָה דָּבָר, מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר הַהֶפֶךְ דִּיקָא", עֵינֵי שָׁם.

אתה לא יכול לישון מרוב לחץ, אתה כל הזמן חושב: 'מתי כבר ארדם?' אתה מיסר את עצמך: 'למה אני עדין לא ישן?!' 'אם לא ארדם - לא אוכל להמשיך כך וכו' וכו'; אתה מיסר את עצמך, אתה נלחם בעצמך עם מחשבות, זה לא נותן לך להמשיך בחיים.

תצוית לרבנו, תפסיק להלחין את עצמך; אם אתה לא יכול לישון - תשכב במטה עם עינים עצומות. לא צריכים לישון, לא יקרה כלום אם לא תישן; לשכב במטה - זה גם מנוחה. רבנו אומר, לשכב במטה עם עינים עצומות זה כמו לישון, זה נותן כח, מתרעננים. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

האם לבוא לישיבה של ברסלב, כדי לקבל את השדוד שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני בחור מאנגליה ורציתי לשאל האם לבוא ללמד אצל ראש הישיבה שליט"א בישיבת תפארת התורה, כי שמעתי פעם מראש הישיבה שליט"א שאם באים ללמד בישיבה של רבנו, מוצאים שדוד.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

שדוד תלוי רק בהקדוש ברוך הוא. חכמינו זכרונם לברכה אומרים

(פְּרָאשִׁית רַבָּה סח, ג): "מְצִינּוּ בַתּוֹרָה בְּנִבְיָאִים וּבְכַתוּבִים שְׁאִין זְווגוּ שֶׁל אִישׁ אֶלָּא מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא", בַּתּוֹרָה כְּתוּב (פְּרָאשִׁית כד, ג): "וַיַּעַן לְבֶן וּבְתוּאֵל, וַיֹּאמְרוּ, מַה יֵּצֵא הַדְּבָר", בְּנִבְיָאִים כְּתוּב (שׁוֹפְטִים יד, ד): "וַאֲכִיו וְאָמוּ לֹא יָדְעוּ כִּי מַה הִיא", וּבְכַתוּבִים כְּתוּב (מְשָׁלֵי יט, יד): "בֵּית נְהוֹן נִחַלַת אַבוֹת, וּמַה אִשָּׁה מִשְׁפָּלַת", אָנוּ רוֹאִים בְּכָל מְקוֹם שֶׁשְׂדוּף תְּלוּי רַק בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד: לֵךְ לְפָנָי וּתְקַבֵּל אֶת הַשְּׂדוּף שֶׁלְךָ, 'בֹּא לְפָנָי וּתְקַבֵּל אֶת הַשְּׂדוּף שֶׁלְךָ'; מִמֶּנִּי לֹא שָׁמַעְתָּ כִּי שְׂצָרִיכִים לְבּוֹא לִישִׁיבָה שֶׁלָּנוּ בְּשָׂבִיל שְׂדוּף, מִמֶּנִּי שָׁמַעְתָּ שֶׁלְבּוֹא לִישִׁיבָה לֹא יִזְיֵק לְשְׂדוּף. הַרְבֵּה מְאֹד בַּחֲוָרִים רוֹצִים לְבּוֹא לְלַמֵּד אֲצֵל רַבָּנוּ וְהַחֲוָרִים מִפְּחָדִים שֶׁזֶה יִזְיֵק לָהֶם לְשְׂדוּף, לָהֶם אֲנִי אוֹמֵר שֶׁלֹּא יִפְחָדוּ לְבּוֹא לִישִׁיבָה, זֶה רַק יִזְרֹז אֶת הַשְּׂדוּף, אֲבָל לֹא שְׂצָרִיכִים לְבּוֹא לְלַמֵּד כִּי בִישִׁיבָה, וְרַק כִּי יִקְבְּלוּ שְׂדוּף; אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד כִּי.

אֵלֶּה שְׁמִפְחָדִים לְבּוֹא לְאוּמָן בְּגִלְל שְׂדוּף, אוֹ שֶׁהֵם מִפְּחָדִים לְהִסְתַּוָּב בֵּין חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב וְשֶׁלֹּא לְדַבֵּר לְבּוֹא לְלַמֵּד בְּבְרֶסֶלֶב - אֵלֶּה לֹא צָרִיכִים לְדַאֵג, כִּי מִלְעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים, דְּבָרִים קְדוּשִׁים - לֹא מִפְּסִידִים כְּלוּם.

לְפָנַי שָׁנִים מוֹהֲרָא"ש אָמַר לִי: "יִגִּיעַ זְמַן שְׁבָנוֹת יִרְצוּ רַק בַּחֲוָרִים שְׁמִקְרָבִים אֶל רַבָּנוּ"; הִיָּה זֶה בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְפִתְיַחַת הַישִׁיבָה, בְּשָׁנַת תש"ע, הָיָה אֲזַי מְלַחְמוֹת גְּדוּלוֹת נֶגֶד הַישִׁיבָה, חָפְשׁוֹ אִיךָ אֶפְשֶׁר לְסַגֵּר אֶת הַישִׁיבָה, הוֹצִיאוּ עֲלֵינוּ שֵׁם רַע; זֶה הִגִּיעַ לְמַצָּב שֶׁלֹּא הָיוּ שְׂדוּכִים, הָיוּ בִישִׁיבָה הַרְבֵּה בַּחֲוָרִים, וְהַשְּׂדוּכִים לֹא הִתְקַדְּמוּ, דָּחוּ הַכָּל בְּגִלְל הַשֵּׁם הָרַע שֶׁהָיָה עַל הַישִׁיבָה.

הִלְכְּנוּ אֶל מוֹהֲרָא"ש לְשָׂאֵל מַה לַעֲשׂוֹת, מוֹהֲרָא"ש אָמַר לִי אֲזַי: "תְּכַתֵּב אֶת הַמְּלִים שְׁאִין אוֹמֵר לָךְ, יִגִּיעַ זְמַן שְׁבָנוֹת יִרְצוּ לְהִשְׁתַּדֵּף רַק עִם בַּחֲוָרִים מִהַישִׁיבָה", בְּזַמְנֵנו כְּשִׁמוֹהֲרָא"ש אָמַר לָנוּ אֶת זֶה לֹא יְכַלְנוּ לְהֶאֱמִין לְזֶה, דְּבָר כְּזֶה לֹא נִתְפָּס בְּשָׂכָל, כְּתַבְנוּ אֶת זֶה; עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַדְּבוּרִים הִתְקַיְּמוּ, יֵשׁ כָּל כִּי הַרְבֵּה שְׁמִצְפִּים לְקַבֵּל בְּחֹר תְּלַמִּיד הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ.

זֶה מְאֹד מוֹבֵן לְמַה רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּף דְּוּוֹקָא עִם תְּלַמִּידֵי הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ, כִּי אֲצֵל רַבָּנוּ - שְׁלוּם בֵּית הָיָה יְסוֹד, לֹא יְכָלוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבָּנוּ אִם רַבּוּ בְּבֵית, רַבָּנוּ לֹא רָצָה לְשַׁכַּח בְּשִׁלְחָן עִם אֶחָד שָׂרָב בְּבֵית עִם אִשְׁתּוֹ. כָּל הַעֲנִין שֶׁל

שְׁלוֹם בַּיִת, לְדַבֵּר יָפֶה בַּבַּיִת, לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה - מוֹצְאִים רַק בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ,
לְכֵן אֲנֵשִׁים רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּף עִם בְּחוּר חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, רוֹצִים לְרְאוֹת נַחַת אֲצֵל
הַיְלָדִים.

תְּלַמֵּד, תִּתְפַּלֵּל וְתִתְנַהֵג בְּמַדוֹת טוֹבוֹת - כִּי תִמְצָא בְּקֶרֶב אֶת הַשְּׂדוּף
שֶׁלְּךָ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ אֵנִי יְכוֹל לְהִסְפִּיק לְלַמֵּד כָּל כֵּךְ הִרְבֵּה שְׁעוּרִים ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֵּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר פֶּחַ עַל הַשְּׁעוּרִים הַנִּפְלְאִים. אֵנִי מִמֶּשׁ מַחִיָּה אֶת נַפְשִׁי עִם סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד,

וְאֵנִי מִסְפִּיק הִרְבֵּה מְאֹד בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

אֲבָל כְּשֶׁרְאִיתִי אֶת הַמַּכְתָּב [הַמַּכְתָּב מִצָּרְף בְּסוּף מַכְתָּב זֶה], שְׂאֵתֶם כּוֹתְבִים לְמִישֶׁהוּ

שְׂמוֹהֶרָא"ש קָבַע שְׁלִמְדוֹ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעוּרִים הַסֵּתֶחֶרֶתִי. אֵנִי לוֹמֵד בְּרוּךְ הַשֵּׁם כָּל יוֹם

חֲמֵשׁ וּמִשְׁנֵיזוֹת וּגְמָרָא וְעוֹד כְּמֵה שְׁעוּרִים, אֲבָל אֵנִי לֹא רוֹאֶה שׁוּם דְּרָךְ לְהִסְפִּיק לְלַמֵּד בְּכֹל

יוֹם כָּל כֵּךְ הִרְבֵּה כְּמוֹ שְׂאֵתֶם כּוֹתְבִים. הָאֵם גַּם יֵשׁ דְּרָךְ בְּזֶה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וּמְרַצָּה עִם הַמַּעַט

שֵׁי? אִו הָאֵם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הָאֲדָם צְרִיךְ לְקַרְעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאִף פֶּעַם לֹא לְהִיּוֹת מְרַצָּה?

אֲנִי שִׂמְתִּי לֵב שְׁתִּהְלִים הוּא לֹא מִהַשְּׁעוּרִים, לָמָּה?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֶשֶׁת נְשֹׂא, ט' סִיּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבֵּד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבִּי נִתָּן ז"ל סִפֵּר: "כְּשֶׁהִגַּעְתִּי אֶל רַבְּנוּ שְׂמַעְתִּי דְּבוּרִים חֲדָשִׁים,

שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוּ, הַשֶּׁכַּל הַזֶּה - גָּרְמוֹ לִי לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד; שְׂמַעְתִּי

מִרַבְּנוּ מְעַט גַּם כֵּן טוֹב, הַמְּלִים הָאֵלוּ - גָּרְמוֹ לִי לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה".

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים לָנוּ (בַּמִּדְבָּר וַבַּהַר יב, ט) עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי כו, יח):
"נִצַּר תְּאֵנָה יֵאָכֵל פְּרִיָּהּ וְגו', לָמָּה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה כַּתְּאֵנָה? שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת:
הַיִּיתָ, הַגִּפְּזָן, הַתְּמָרָה, נִלְקָטִים כְּאֶחָת, וְהַתְּאֵנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט. וְכִף הַתּוֹרָה,
הַיּוֹם לֹאִיד מְעַט וּלְמַחֵר הַרְבֵּה, לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדָת לֹא בְּשָׂנָה וְלֹא בְּשִׁתִּים,
עָלִיו נֹאֵמַר, נִצַּר תְּאֵנָה", הַתְּאֵנָה שׁוֹנָה מִפְּרוֹת אַחֲרִים, שֶׁבְּכָל הַפְּרוֹת הֵם
בְּשָׁלִים בִּיחַד בְּאוֹתוֹ זְמַן, אֲבָל אֶצֶל הַתְּאֵנָה לֹא כֻּלָּם מוֹכְנִים בְּאוֹתוֹ זְמַן, כִּף
הַתּוֹרָה, לֹאִידִים הַיּוֹם קִצְתָּ וּמַחֵר קִצְתָּ עַד שְׁזוֹכִים לְהִגִּיעַ לְכָל הַתּוֹרָה כְּלָה,
אִי אֶפְשָׁר לְסַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה בְּזְמַן קִצְרָה.

זֶה מֵה שְׂרָבֵי נֶתָן אָמַר: "לְמַדְתִּי מִרְבֵּנוּ שְׁמַעַט גַּם כֵּן טוֹב, לְמַדְתִּי מִרְבֵּנוּ
לְלַמֵּד קִצְתָּ וְעוֹד קִצְתָּ, כִּף כָּל הַיּוֹם שְׁלִי מְלֵא בְּתוֹרָה"; כִּף תַּעֲשֶׂה, תְּלַמֵּד בְּכָל
יּוֹם קִצְתָּ - וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנֻנִים.

...

[הַמִּכְתָּב הַנִּזְכָּר לְעִיל:

אֵיזָה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעוּרִים מוֹהֲרָא"ש קָבַע לְלַמֵּד?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

שְׁמַעְתִּי בְּאֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אוֹמֵר שְׁמוֹהֲרָא"ש קָבַע לְלַמֵּד חֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה שְׁעוּרִים. אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יְכוּל בְּבִקְשָׁה לְפָרֵט אֵיזָה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יּוֹם ג' פְּרֻשַׁת תּוֹרֵיע, כ"ו אָדָר ב', שְׁנַת ה'תּשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גִּירוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

(1) חוֹמֵשׁ רַש"י עִם תַּרְגוּם שֶׁל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ

(2) תַּנ"ךְ

(3) מִשְׁנֵיאוֹת

(4) תְּלִמוּד בְּבָלִי

(5) תְּלִמוּד יְרוּשָׁלַיִם

(6) תּוֹסֵפֶתָא

(7) מְדַרְש רַבָּה

(8) מְדַרְש תַּנְחוּמָא

(9) רַמְבַּ"ם

(10) טוּר

(11) שְׁלַחַן עֲרוּךְ

(12) זוֹהַר הַקְדוּשׁ

(13) תִּיקוּנֵי זוֹהַר

(14) לְקוּטֵי מוֹהַר"ן

(15) לְקוּטֵי הַלְכוֹת

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שְׁחַמַּשׁ עֲשָׂרָה הַשִּׁיעוּרִים הָאֵלּוּ הֵם הַחֲמֵשׁ וְהַמְּעַשָׂר הַצְּדָקָה שְׁאֵנְחַנּוּ נוֹתְנִים לְהַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ. הַעֲשִׂירִים נוֹתְנִים צְדָקָה חֲמֵשׁ וּמְעַשָׂר מִכֶּסֶפֶם, כְּמוֹ כֵּן אֵלֶּה שְׁלוּמֵדִים זֶה גַם נֶחֱשֵׁב לְצְדָקָה. כְּפִי שְׁאֵנוּ מוֹצְאִים, שְׁמַעוֹן בֶּן שְׁטַח אָמַר לִינְאִי הַמְּלִךְ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת נד.): "אַתָּה מְמַמְוֶךְ וְאֵנָּה מִן אוֹרֵייתִי", אַתָּה נֹתֵת מִכֶּסֶפֶךָ וְאֲנִי נֹתֵת מִחֲכָמְתִּי, מִהַתּוֹרָה שְׁאֲנִי לוֹמֵד, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (קִהְלֵת ז, יב): "כִּי בָצַל הַחֲכָמָה, בָּצַל הַכֹּסֵף" – שְׁמַעוֹן בֶּן שְׁטַח הַמְּשִׁיל אֶת לִימוּד הַתּוֹרָה שְׁלוֹ לְכֶסֶף שִׁינְאִי הַמְּלִךְ נִתֵּן עֲבוּר הַקְּרִבְנוֹת שֶׁל הַנְּזִירִים, עֵינֵי שֵׁם; עִם חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה הַשִּׁיעוּרִים הָאֵלֶּה אֶפְשָׁר לְקַיֵּם חֲמֵשׁ וּמְעַשָׂר. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ וּמְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן לְלִמּוּד אֶת חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה הַשִּׁיעוּרִים בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה, הוּא יִזְכֶּה לְלִמּוּד וּלְסִיּוּם כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּה כְּפָה וְכִמְהָ פְּעָמִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

[...]

האם מתר להביא כֶּלֶב קֶטָן לְבֵית הַכִּנְסָה?

שאלה:

לְכַבּוּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אָנִי גֵר בְּעֶרְמוֹנֵט, אָנִי מִתְפַּלֵּל בְּבֵית כִּנְסָה לִיד הַבַּיִת שְׁלִי, מִתְפַּלְלִים שָׁם אֲבָרְכִים חֲסִידִים מְעֻלִים, בֵּית כִּנְסָה מְאֹד נְחָמֵד, כְּמוֹ כֵּן מְגִיעִים לְשָׁם הַגְּלוּזוֹת שֶׁל בְּרֶסֶלֶב בְּכָל שְׁבוּעַ וּמְאֹד נִהְנִים מִזֶּה.

כְּמָה אֲבָרְכִים מְבִיאִים אֶתְּם לְבֵית הַכִּנְסָה כְּלָבִלֵב מִהַבַּיִת, בְּמִטְרָה שֶׁהֵילְדִים הַקְּטָנִים יִהְיוּ רְגוּעִים, שֶׁהֵם יִשְׁחָקוּ עִם הַכָּלָב וְלֹא יִפְרִיעוּ לְתַפְלָה, רְצִיתִי לְדַעַת הֵאֵם זֶה בְּסֵדֶר. זֶה לֹא מִפְרִיעַ לְתַפְלָה, זֶה רַק בְּשִׁבִיל לְתַת תַּעֲסוּקָה לְיִלְדִים.
יִישֵׁר פֶּחַ גְּדוֹל עַל הַדְרָשׁוֹת, זֶה מִמֶּשׁ מַחִיָּה נִפְשׁוֹת.

יִישֵׁר פֶּחַ

תשובה:

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת נְשׂא, ט' סִינּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוּד ... נְרוֹ יָאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּלְךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית כִּנְסָה כְּזֶה, עֲדִיף שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּבֵית בִּיחִידוֹת; הוֹלְכִים לְבֵית הַכִּנְסָה לְהִתְפַּלֵּל כְּדִי לְעוֹרֵר רַחֲמִים אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא כְּדִי לְעוֹרֵר דִּינִים. רַבְּנּוּ אוֹמְרִים (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן צב): "מִי שֶׁמְגַדֵּל כָּלָב, מְעוֹרֵר דִּין", וְאַנְחֵנו הֵרִי רוֹצִים לְסַלֵּק אֶת הַדִּינִים.

הוֹלְכִים לְבֵית הַכִּנְסָה כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ חֲסִדִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּלָב מְבִיא אֶת הַהֶפֶךְ מִחֲסִדִים. חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (שַׁבָּת סג): "כָּל הַמְּגַדֵּל כָּלָב רַע בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ, מוֹנֵעַ חֶסֶד מִתּוֹךְ בַּיִתוֹ", וְאַנְחֵנו הֵרִי רוֹצִים רַק חֲסִדִים, אֲנַחְנו רוֹצִים רַק טוֹב.

הוֹלְכִים לְבֵית הַכִּנְסָה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי לְסַלֵּק טְמְאָה, לֹא כְּדִי לְהַבִּיא טְמְאָה. בְּעַל הַמְּגָלָה הַעֲמֻקוֹת ז"ל (פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח) אוֹמֵר: "כָּלָב רַע בְּגִימְטְרִיָּה 322, כְּמוֹ "מְרַכְּבָה טְמְאָה"; מַה אֵתָּה צְרִיף לְלַכֵּת לְמָקוֹם שֶׁמְבִיאִים בּוֹ טְמְאָה.

אל תתן לילדיך לשחק עם כלבים, תכניס בהם פחד, שָׁהם יפחדו ויגעלו
מכלבים.

איך אפשר להתפלל כשנוגעים בכלב, הרי נטמאים בכל פעם שנוגעים
בכלב! מוהרא"ש אומר (אשר בנחל חלק כ, מכתב ב' תתקנד): "אף שעל פי הלכה לא
צריכים לטל ידים כשנוגעים בבעלי חיים טמאים, בכל זאת נוהגים אנשים
כשרים שאם נוגעים בכלב או חתול וכדומה - נוטלים ידים"; מוהרא"ש
מביא מהספר יפה ללב (חלק א' סימן ד, סעיף קטן כד): "מי שנוגע בגוי או בישׂראל
מומר שהם בחייהם כמתים, שצריף נטילת ידים, והוא הדין במי שנגע בבעלי
חיים טמאים".

אני כל כך מרחם על בני ישראל, לבי נכמר על בני ישראל; כל כך הרבה
יהודים שבאים ממשפחות כשרות בורחים מהמשפחה שלהם, מחפשים
אשר, וכשרואים איך השכנים חיים, מתחילים לחקות אותם השם ישמרנו,
ואחר כך מאבדים את הדורות הבאים.

תזהר איפה אתה גר, תזהר על הילדים שלך; יהודי כשהוא מחפש מקום
לגור בו הוא לא מסתכל על המחיר ועל הבית הגדול, קדם מסתכלים אם יש
שם מוסד טוב לילדים, וגם בית כנסת עם יראת שמים, עם רב ירא שמים,
אחר כך מסתכלים על המחיר ועל הבית הגדול.

השם ירחם על בני ישראל, שפלנו נחזר בתשובה ונגאל מהגלות
הגדולה.

...

האם יש ממלא מקום למוהרא"ש זי"ע?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אין לי מלים להודות לראש הישיבה שליט"א על הכל, אני מרגיש את הרחמנות של
ראש הישיבה עלי, שעוזר לי ללכת בדרך הנכונה.

ראש הישיבה שליט"א כתב לי במכתב להתרחק מליצים שמדברים על הצדיק. ראש

הַיְשִׁיבָה כְּתָב: "בְּשֶׁהִקְלַפּוֹת וְהַמְזִיקִים רוֹאִים שֶׁהָאָדָם רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה - הֵם בְּאִים אֵלָיו בְּלָבוֹשׁ שֶׁל אֲנָשִׁים, הֵם גּוֹרְמִים לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְכִשְׁהֵם רוֹאִים שֶׁהָאָדָם מִקְרָב לְצַדִּיק - הֵם מִתְחִלִּים לְדַבֵּר לִיצְנּוֹת נֶגֶד הַצַּדִּיק; אִם מִסְכָּן נִפְלֵת כָּל כֶּד וְאִתָּה רוֹצֵה לְחַזֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - אִתָּה צְרִיד לְהִיזוֹת חֲזֹק כִּסְלַע לֹא לְהַקְשִׁיב לְלִיצְנּוֹת עַל צַדִּיקִים", אָבֵל אֲנִי קָצַת מְבַלְבֵּל בְּעֵינַי שֶׁל הַצַּדִּיק, אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יָכוֹל לְהַבְהִיר לִי אֵת זֶה.

זָכִינוּ לְצַדִּיק הַגְּדוֹל מוֹהֲרָא"ש זי"ע שֶׁהִנְהִיג אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּנָה, לְמַד אוֹתָנוּ אֵת הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְנּוֹ ז"ל, וְהַחֲיָה אֵת נַפְשָׁנוּ עַל כָּל צַעַד וְשֶׁעַל. לְצַעֲרָנוּ אֲבִדְנוּ אֵת הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל, הוּא הַשְּׂאִיר אוֹתָנוּ לְבַד, אָבֵל הוּא גַם הַשְּׂאִיר לָנוּ אֵת סִפְרָיו שֶׁאֵתָּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק הַלָּאָה, וְלִדְעַת אִיד לְהִתְנַהֵג בְּכָל מָצָב.

מוֹהֲרָא"ש זי"ע לֹא מָנָה מִיִּשְׁהוּ שְׂיִמְלֵא אֵת מְקוֹמוֹ אַחֲרֵי הַסְּתַלְקוֹתָיו, הוּא כְּתָב בְּפְרוּשׁ שֶׁהוּא לֹא מִמְנָה מִמְלֵא מְקוֹם אַחֲרָיו. לְמַעֲשֵׂה יֵשׁ בֵּן כַּמָּה מְשֻׁפְּעִים בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ שְׂאוֹמְרִים שֶׁהֵם שְׂמַמְשִׁיכִים לְמַסֵּר אֵת הַלְמוּדִים שֶׁל מוֹהֲרָא"ש. אִיד זֶה עוֹבֵד?

אֲנִי רַק רוֹצֵה לְהִיזוֹת טוֹב וְכִשֵּׁר, אֲנִי רַק רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת מַה שְּׁנֹכַח, אָבֵל אֲנִי מְבַלְבֵּל בְּזֶה, מִצַּד אֶחָד אֶפְשָׁר אוֹלֵי לְקַבֵּל מִהַמְשֻׁפְּעִים בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ, אָבֵל מִצַּד שְׁנַי אֲנִי שׂוֹמֵעַ טְעֻנוֹת חֲזָקוֹת נֶגְדָם שְׂמוֹהֲרָא"ש הֲרִי אָמַר בְּפְרוּשׁ שֶׁהוּא לֹא מָנָה מִמְלֵא מְקוֹם.

אֲנִי מְקוֹנֶה שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יְבַהִיר לִי אֵת זֶה, אֲנִי רַק רוֹצֵה לְדַעַת אֵת הָאֲמָת, וְכָל הַיְהוּדוֹת שְׁלֵי תְלוּיָה בְּזֶה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֵת מַכְתְּבְּךָ.

מִי אוֹמֵר בְּכָלֵל אֵת הָעֵנָנִין שֶׁל לְהִיזוֹת מִמְלֵא מְקוֹם שֶׁל מוֹהֲרָא"ש? לֹא שְׂמַעְתִּי מֵאֶפֶס אֶחָד מִתְלַמִּידֵי הִיכַל הַקֹּדֶשׁ שְׂיִגִּידוּ עַל מִיִּשְׁהוּ שֶׁהוּא מִמְלֵא אֵת מְקוֹמוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, מִי אוֹמֵר אֵת זֶה בְּכָלֵל? אֶפֶס אֶחָד לֹא אוֹמֵר שְׂיֵשׁ מִיִּשְׁהוּ שֶׁהוּא מִמְלֵא מְקוֹמוֹ מוֹהֲרָא"ש.

אִי אֶפְשָׁר לְהִיזוֹת מִמְלֵא מְקוֹמוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, לֹא שְׂיָד לְמִלֵּא אֵת מְקוֹמוֹ;

זֶה כְּמוֹ יְלָדִים שְׂמָאֲבָדִים לֹא עָלִינוּ אָבָא אוֹ אִמָּא, הָאֵם אֶפְשָׁר לְקַחַת מִיִּשְׁהוּ שִׁיחָהּ הָאָבָא אוֹ הָאִמָּא שְׁלָהֶם? אִי אֶפְשָׁר לְמַלֵּא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁל הוֹרִים; כְּמוֹ כֵּן רַבִּי, צַדִּיק - אִי אֶפְשָׁר לְמַלֵּא אֶת מְקוֹמוֹ.

אָבֵל אֶת זֶה כָּל אֶחָד מִבֵּין שְׂאֵם יִפְקִירוּ אֶת הַיְלָדִים, אֶת הַיְתוּמִים - הֵם יִהְיוּ בְּסַפְנָה, צְרִיכִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל הַיְלָדִים, מַה עוֹשִׂים? מִבִּיאִים לָהֶם כְּמוֹ אָבָא, אֶחָד שִׁיטְפֵל בָּהֶם עַד שֶׁהֵם יִגְדְּלוּ; אֲנִי רוֹצֵה לְשִׂאֵל אוֹתְךָ, הָאֵם יָבוֹא מִיִּשְׁהוּ לְהוֹכִיחַ אֶת הַיְלָדִים וְיִצְיִק לָהֶם: "הָאִישׁ הַזֶּה הוּא הָרִי לֹא אָבָא שְׁלָךְ, לָמָּה אֲתָה מְקַשֵּׁב לוֹ?" "הָאִשָּׁה הַזֹּאת הִיא לֹא אִמָּא שְׁלָךְ, לָמָּה אֲתָה מְקַשֵּׁב לָהּ?" מַה תִּגִּיד עַל אֶחָד בְּזֶה?

עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹצֵה לְשִׂאֵל אוֹתְךָ, אִם אֲנָשִׁים מְרַגְּשִׁים יְתוּמִים, הֵם זְקוּקִים לְכְמוֹ אָבָא, כְּמוֹ אִמָּא, אֶחָד שִׁיִּדְרִיךְ אוֹתָם, אֶחָד שִׁיחַיֵּה אֶת נַפְשָׁם, שִׁיפִיחַ חַיּוֹת בְּנַשְׁמָתָם; אִיךָ בָּאִים לְלַגֵּל וְאוֹמְרִים: "מוֹהֲרָא" שׁ לֹא מְנָה מְמַלֵּא מְקוֹם! "מִי אוֹמֵר פֹּה שְׂאֲנַחְנוּ לּוֹקָחִים מְמַלֵּא מְקוֹם? מוֹהֲרָא" שׁ לֹא מְרַשֶּׁה לְקַחַת יְהוּדֵי כְּשֶׁר לְמוֹרֵה דְרָךְ? ! אֲסוּר לְקַחַת מוֹרֵה דְרָךְ שִׁיחַיֵּה וַיִּחַדֵּק?

מְעַנְנִן, הַשׁוֹרֵה הַיְחִידָה מֵהַמְּכַתֵּב שְׁמוֹהֲרָא" שׁ כְּתָב: "אֲנִי לֹא מְנִיחֵה אֶת אֶפְךָ אֶחָד לְהִיּוֹת מְנַהֵג בְּמְקוֹמִי" - זֶה מְבַלְבֵּל אוֹתְךָ, וּמַה שְׁמוֹהֲרָא" שׁ כּוֹתֵב בְּכָל הַמְּכַתֵּב, לְפָנַי וְאַחֲרַי - אֶת זֶה אֲתָה לֹא רוֹאֶה? וּמַה שְׁמוֹהֲרָא" שׁ כּוֹתֵב בְּעֶשְׂרוֹת אֲלָפֵי מְכַתְּבִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁיחַפְּשׁוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אֶחָד שִׁיכּוֹל לְחַזֵּק, אֶחָד שִׁיכּוֹל לְהַאִיר אֶהְבָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶהְבָּה לְלַמּוֹד, אֶחָד שִׁיפְתַּח לָךְ אֶת הַפֶּה שֶׁתּוֹכַל לְדַבֵּר אֶל הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ - זֶה לֹא שִׁיךְ הַיּוֹם? זֶה הִנֵּה שִׁיךְ רַק בְּחַיֵּי מוֹהֲרָא" שׁ! ?

מוֹהֲרָא" שׁ אֲכֵן לֹא מְנָה מְמַלֵּא מְקוֹם, אָבֵל מוֹהֲרָא" שׁ הַשְּׂאִיר סְפָרִים שְׂאוֹמְרִים לָנוּ וּמְלַמְּדִים אוֹתָנוּ אִיךָ לְהַתְנַהֵג. הִבָּה נַעֲיִן בְּסְפָרִים שְׁמַלְמְדִים אוֹתָנוּ, מוֹהֲרָא" שׁ אוֹמֵר אִין סְפֵר פְּעָמִים שְׁנַחֲפֵשׁ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ מִי שִׁיכּוֹל לְקָרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַחֲפֵשׁ וּנְחַטֵּט מִי שִׁיכּוֹל לְהַפִּיחַ בְּנוֹ חַיּוֹת, שְׁנַחֲחֵה עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; אֲזִי יִהְיוּ בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ אֲנָשִׁים שְׁשׁוֹנְאִים יְהוּדִים כְּשֶׁרִים שְׁמַחֲזִקִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל?

זֹאת הִיְתָה הַטְעָנָה כָּל הַשָּׁנִים עַל תְּלַמִּידֵי הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ, צְעִקוּ עָלֵינוּ:

"אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק אֶת רַבְּנוֹ, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים אֶף אֶחָד שְׂיִגִיד לָנוּ, אֲנַחְנוּ לֹקָחִים אֶת רַבְּנוֹ וְאֶת רַבֵּי נֶתָן"; בְּכָל זֹאת לֹא הִסְתַּכְּלָנוּ עַל הַמַּתְנַגְּדִים, זְכִינוּ לְקַבֵּל מִמּוֹהֲרָא"ש אֶת הַלְמוּדִים שֶׁל רַבְּנוֹ; עֲכָשׁוּ יֵשׁ כְּאֵלוֹ שְׁשָׂרִים אֶת הַמַּנְגִּינָה הַרְקוּבָה הַזֹּאת בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ ? !

אם לְמִישָׁהוּ מְסַפֵּיק הַסְּפָרִים שֶׁל רַבְּנוֹ הוּא צְרִיךְ בְּגִלְלֵי זֶה לְשֵׁנָא אַחֲרִים שֶׁפֶן צְרִיכִים חֲזוּק וְשִׂדְרִיכוֹ אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ' ? ! לְמָה צְרִיכִים לְלַעַג מִתְלַמִּידֵי הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ שְׁמַחֲזִקִים אַחֲרִים ? לְמָה לְשֵׁנָא יְהוּדִים כְּשָׂרִים ? אִם לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל יְהוּדִים כְּשָׂרִים זֶה סִימָן שֶׁרְחוּקִים מֵהָאֲמֶת.

מָה אֵתָּה מִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים, לְמָה שְׂיִפְרִיעַ לְךָ מֵאַחֲרִים ? מוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ שְׁלֹא נִטְעָה אֶת עֲצָמָנוּ, שְׁנַרְחֵם עַל עֲצָמָנוּ; אִם מְסַתּוֹבְבִים בְּמָקוֹם צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל בְּיַד: 'מָה אֲנִי מְקַבֵּל פֹּה?' אִם רֹאִים שְׁמַתְקַרְבִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, לְוִמְדִים שְׁעוּרִים כְּסוּדְרָן בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, מִתְבּוֹדְדִים וְחִיִּים עִם הַתְּכֵלִית - אֲזִי טוֹב, וְאִם לֹא - אֲזִי שְׂיַחֲפֹשׁוּ מְקוֹם אַחַר שְׁמַעוֹרָר עַל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּתַפְלָה הַצְּלַחְתִּי לְהוֹרִיד אֶת שַׁעַר הָרֵאשׁ

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי כּוֹתֶבֶת אֶת הַמְּכַתֵּב בְּדַמְעוֹת בְּעֵינַיִם, בְּהוֹדִיָּה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וְלִשְׁלִיחוֹ הַטּוֹב, רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה.

אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁתֵּף אֶת רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה בְּהַתְרַגְּשׁוֹתַי הַגְּדוֹלָה, שֶׁהוֹרִדְתִּי אֶת שַׁעַר רֵאשִׁי, לְמֵרוֹת שְׂזָה הִיָּה לִי מְאֹד קֶשֶׁה.

הוֹרִי כְּבָר דַּבְּרוּ אֵתִי לְפָנַי הַחַתֻּנָּה שְׁלֹא אֶעֱשֶׂה אֶת זֶה, אֲצַלֵּם כָּל הָעֲנָנִים הַזֶּה הוּא מִמֶּשׁ לִיצְנוּת, הֵם לְקַחוּ בְּשִׁבְלֵי שְׂדוּף בְּחוֹר שְׁגַם לֹא רָצָה שְׁאֶסְתַּפֵּר, וְהֵם הוֹרִים טוֹבִים מְאֹד וִירְאִי שְׂמִים, הֵם אוֹמְרִים שֶׁהַמְנַהֵג אֲצַלְנוּ הוּא לְהַשְׂאִיר אֶת הַשַּׁעַר, אֲבָל אֲנִי לֹא

הַפְּסִקְתִּי לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ שְׂיֹבִיל אוֹתִי בְּדֶרֶךְ שְׁלוֹ, וְעַכְשָׁו אֲנִי יְכוּלָה לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לַהֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ שֶׁתְּקוּפָה אַחֲרֵי הַחֲתָנָה בְּעָלִי שָׂאל אוֹתִי בְּעֵדִינּוֹת אִם אֲנִי מְסַכֶּמֶה לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה לְמַעַן הֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ.

מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֵת זֶה, הוּא בְּטוֹחַ שֶׁאֲנִי אִשָּׁה טוֹבָה מְאֹד, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁבְּשִׂיחָה אַחַת קִטְנָה אִשָּׁה מְסַגֶּלֶת לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי כְּזֵה גְדוֹל, לְהוֹרִיד אֵת שְׁעַר הָרָאשׁ, הוּא לֹא מְבִין אִיזָה נְסִיזוֹן עֲנֹק זֶה, הוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁזֶה עֲבוּדָה שֶׁל כְּמָה שְׁנַיִם שָׁל לְשִׁמְעַת דְּרָשׁוֹת, שְׁעוּרִים וְהַתְּחַזְקוֹת וּלְבַקֵּשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ.

אֲנִי עֲדִין זוֹכֶרֶת אֵת הַתְּפִלָּה הָרִאשׁוֹנָה שְׁלִי עַל זֶה, אֵת הָאֶפֶן שֶׁבִּקְשָׁתִי אֵת זֶה. כִּבַּת שֶׁגִּדְלָה בְּבֵית כְּזֵה שֶׁכָּל הַעֲנָן הִזָּה הוּא אֶצְלָם לְלַעַג וּלְקַלֵּס, אֶפְלוּ לֹא יִכְלָתִי לְחַשֵּׁב שְׂאֵי פִעֵם אֶצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה, בְּקִשְׁתִּי עַל זֶה רַק כִּי שְׂמַעְתִּי שְׁעוֹר שְׂרָאשׁ הִיְשִׁיבָה אָמַר שֶׁאֶפְלוּ אִם עֲדִין לֹא רוֹצִים לְחַשֵּׁב עַל דְּבַר טוֹב, עֲדִין לֹא אוֹחֲזִים שֵׁם, שֶׁלְּפָחוֹת יִתְּפִלְלוּ עַל זֶה, עֲשִׂיתִי כִּדּוֹ וּבִקְשָׁתִי אֶבֶל בְּלִי מַחְשְׁבָה שֶׁאֲכֹן אֲעֲשֶׂה אֵת זֶה, אֶבֶל כִּנְרָאָה שֶׁתְּפִלָּה חֲזָקָה יוֹתֵר.

הַקְּרִבְתִּי קֶרְבָן לַהֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ, הַדְּבַר הַכִּי קִשָּׁה שְׂרַק יִכְלָתִי לְתַת מַעֲצָמִי לְמַעַן שְׂמוֹ יִתְּבַרְךְ, וְאֲכֹן מִמֶּשׁ "לְשִׁמָּה" בְּלִי שׁוֹם אִינְטֶרְסִים, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מִזֶּה. אֲשַׁמַּח מְאֹד לְקַבֵּל חֲזוֹק עַל זֶה, שֶׁאֲמַשִּׁיד תְּמִיד לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה בְּשִׂמְחָה, אֶפְלוּ שֶׁזֶה קִשָּׁה.

יִישֵׁר כַּח עַל כִּדּוֹ, וְעַל כָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁאֲנִי מְקַבֶּלֶת מֵהַשְׁעוּרִים וְהַדְּרָשׁוֹת, אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מֵהֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ שֶׁעֲבוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה תִּמְשִׁיד, שֶׁהֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ יִתֵּן לָכֶם כַּח וּבְרִיאוֹת. יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְּבַרְךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת נְשָׂא, ט' סִינּוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲנִי

קַבְּלִיתִי אֵת הַמְּכַתֵּב.

אֲשִׁרְיֶכֶם וְאֲשִׁרִי חֲלֻקְיֶכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, הַקְּרִבְתֶּם קֶרְבָן לַהֵשֶׁם יִתְּבַרְךְ, הוֹצֵאתֶם בְּזֵה מִבֵּיתְכֶם אֵת הַלֵּא טוֹב; יֵשׁ לָכֶם חֲלֻק בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ.

הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (נְשָׂא קַחָה): "תּוֹנֵבָא לִיתִי עַל הַהוּא בְּרַ נֶשׁ דְּשִׁבְק לְאִינְתַּתִּיה דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁה לְבַר, תְּבוּא קִלְלָה עַל הָאָדָם שְׂמַנִּיחַ

לְאַשְׁתּוֹ שִׁירָאוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה בַחוּץ, 'וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא דְבִיתָהּ', וְזֶה אֶחָד מִיְסוּדוֹת הַבַּיִת הַיְהוּדִי, שֶׁלֹּא יֵרָאוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה בַחוּץ, 'וְאִתְתַּקְנָא מִשְׁעָרָא דְרֵשָׁה לְבַר', וְרֵשָׁה שְׁמַגְלָה אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, 'לְאַתְתַּקְנָא בֵּיהּ', כְּדֵי לְהַתִּיפוֹת בְּכֹךְ, 'גְּרִים מְסַכְנוּתָא לְבִיתָא', הִיא מְבִיאָה עֲנִיּוֹת לְבִיתָהּ, 'וְגְרִים לְבִנְיָה דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא', וְגוֹרְמַת בְּכֹךְ שְׂבִינְיָה לֹא יִצְלִיחוּ בְּלַמוּדָם וְלֹא יִהְיוּ אֲנָשִׁים חֲשׁוּבִים, 'וְגְרִים מְלֵא אֶחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבִיתָא', וְהִיא גוֹרְמַת שְׁהַסְמִיךְ מ"ם וְכָל כְּמוֹתוֹ יִשְׁכְּנוּ בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ, 'מֵאֵן גְּרִים דָּא', מִי גוֹרֵם לְכֹךְ? 'הֵהוּא שְׁעָרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר', הָרֵשָׁה שְׁשְׁעָרוֹת רֵאשָׁה נִרְאִים בַחוּץ".

מִדָּה טוֹבָה מְרֻבָּה, כְּשֶׁמִתְנַהֲגִים טוֹב - בְּאוֹת עוֹד יוֹתֵר טוֹבוֹת; כָּל שְׂפָן שְׂפָל הַדְּבָרִים הִרְעִים שֶׁהַזְהָר מְפָרֵט - כָּל זֶה לֹא מְגִיעַ, וְעוֹד הִרְבֵּה יוֹתֵר טוֹבוֹת מְאֵלוּ מְגִיעוֹת אֶל הַמְשַׁפָּחָה הַזֹּאת. בְּפָרֵט לְרֵשָׁה שְׁמוֹרִידָה אֶת שְׁעַר רֵאשָׁה, הִיא תִזְכֶּה לְדוֹרוֹת כְּשָׂרִים וּלְכָל טוֹב.

הַעֲנִין שֶׁל תְּפִלָּה כָּל כֹּךְ חֲזָק; כְּשֶׁמִתְבּוֹדְדִים, מְבַקְשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עַל מִשְׁהוּ, אֲפֵלוּ שְׁנִירָאָה שְׁזָה לֹא יִקְרָה אֵף פַּעַם, כְּשֶׁמְבַקְשִׁים עַל מִדָּה מְסִימַת, רוֹצִים לְהַשְׁתַּנּוֹת, רוֹצִים לְהִיּוֹת טוֹבִים יוֹתֵר וְהַמְחַשְׁבוֹת אוֹמְרוֹת 'אֵל תְּבַקֵּשׁ, כִּי בְּאֵמַת אַתָּה לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב, אַתָּה רַק אוֹמֵר אֶת זֶה, אֲבָל בְּאֵמַת אַתָּה לֹא רוֹצֵה'; אִם מְדַלְגִים עַל הַמְחַשְׁבוֹת הָאֵלוּ, כֵּן מְבַקְשִׁים עַל זֶה, מְבַקְשִׁים לְהִיּוֹת צְדִיק, אֲפֵלוּ שְׁעֵדִין לֹא כָּל כֹּךְ רוֹצִים, אֲבָל בְּסוּף פּוֹעֲלִים, זוֹכִים לְדְבָרִים שְׁעֲלִיָּהֶם בְּקָשׁוֹ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ אֲנִי מִתְחַזֵּק לְהִתְחַתֵּן עוֹד הַפַּעַם?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הֵייתִי בְּשַׁעוֹר אֲצֵל רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, וְקַבְּלֵתִי הִרְבֵּה חֲזוּק שָׁם.

הַתְּגַרְשָׁתִי בְּעַרְךָ לִפְנֵי שְׁנָה, אֲבָל אֲנִי מִפְּחַד לְחַפֵּשׂ שְׂדוּד, כִּי אֲנִי מִפְּחַד שְׂאוּלֵי שׁוּב אֶפֶל בַּפֶּח. אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן, אֲבָל יֵשׁ לִי עֵדֵן סִיּוּטִים מִהַשְׂדוּד הַקּוֹדֵם. יֵשׁ לָכֵם אִיזָה עֲצָה וְחִזּוּק בְּשִׁבְלִי?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת נְשָׂא, 'י סִיּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר

קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה הַתְּגַרְשָׁתְּ; מָמָה נִפְשָׁךְ, אִם לֹא לְמַדּוֹ אֶתְךָ, אֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ לְחַיּוֹת עִם אִשָּׁה - עָלֶיךָ לְלַמֵּד אֶצֶל יְהוּדִים כְּשָׂרִים אִיךָ חַיִּים עִם אִשָּׁה; תִּלְמַד לְוִתֵּר, תִּלְמַד לְהִבְלִיג. עִם רְצוֹן אֶפְשָׁר לְקַבֵּל הַכֹּל, אִם רוֹצִים לְעַבֵּד עַל הַמְּדוּת הַרְעוּת זֶה אֶפְשָׁרִי; עִם הַתְּבוּדָה אֶפְשָׁר לְהִזְדַּכֵּךְ וּלְהִתְעַדֵּן. זָרֵק אֶת הַשֶּׁכֶל שְׁלֹךְ, לֵךְ בְּעַקְבוֹת הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂאוּמְרַת שְׂצָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן. הַתּוֹרָה אוֹמְרַת (בְּרֵאשִׁית ב, יח): "לֹא טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ", צָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, לְעֲשׂוֹת רְצוֹן הַשֵּׁם. כָּל זְמַן שְׂאָדָם הוּא לְבַד, הוּא לֹא שְׂמִיחַ, הוּא לֹא שְׂמוֹר, תִּכְף וּמִיד כְּשִׂמְתִּיחַתָּנִים נַעֲשִׂים שְׂמִחִים וּשְׂמוֹרִים, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה רַק כְּשִׁנְשׁוּאִים, כָּל זְמַן שְׂאָדָם הוּא פֶּלַג גּוֹף אֵין הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה. אַל תִּקְשִׁיב לְאֵלוֹ שְׂאוּמְרִים לָךְ לֹא לְהִתְחַתֵּן, תִּתְחַתֵּן כְּמָה שְׂיוֹתֵר מֵהָר. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מָה אַעֲשֶׂה עִם בְּנֵי הַקָּטָן שֶׁלֹּא מִתְּנַהֵג בְּעִדְיָנוֹת?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קֹדֵם אֲנִי חַיֵּב לְהוֹדוֹת עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁהָיָה לִי הַשְּׁנָה, אֶצְלִי זֹאת הַפַּעַם הִרְאִשׁוּנָה שֶׁהָיָה לִי רִגְשׁ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִחֻדָּשׁ, אַף פַּעַם לֹא חֲשַׁבְתִּי שְׂיֵשׁ לִי אִיזָה קֶשֶׁר עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁגַם אֲנִי יְכוּל לְלַמֵּד, כְּבָר יַדְעֵתִי מִיָּד כְּשֶׁקִּבְּלִתִּי עַל עֲצָמִי

קִבְּלָה טוֹבָה, שְׁאַנִּי מְרַמָּה אֶת עֲצָמִי, אִף פֶּעַם לֹא אוֹכַל לְקַיֵּם אֶת זֶה, אֲבָל הַשָּׁנָה, שְׁאַנִּי כְּבָר מִקְרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הִיָּה בְּאַמַּת חַג שְׁבוּעוֹת מְרוֹמֵם, כְּבָר זִכְרִי לְלַמֵּד כָּל כֶּד הַרְבֵּה עַל יְדֵי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ, וְהַתְחַדְּשִׁי עִכְשָׁו לְלַמֵּד עוֹד יוֹתֵר בְּעִזְרַת הַשָּׁם.

עִכְשָׁו לְשְׂאֵלְתִי, בְּנֵי בֶן הַחֲמֵשׁ, הוּא בְּרוּךְ הַשָּׁם יִלְד טוֹב מְאֹד, יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, אֲנַחְנוּ מְחַנְכִּים אוֹתוֹ עִם הָעֲצוּת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל יֵשׁ לָנוּ קִשֵׁי גְדוֹל אוֹתוֹ.

בְּעִרְךָ לִפְנֵי שָׁנָה אֲשֵׁרִי רָאֵתָה שֶׁהוּא נוֹגֵעַ בְּעֲצָמוֹ אֵיפֹה שְׁאַסוּר, הִיא הַתְּחִילָה לְהַסְבִּיר לוֹ שְׁאַסוּר לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְאַחֵר כֶּד גַּם צְעָקָה עָלָיו, וְכֶד זֶה חָזַר עַל עֲצָמוֹ הַרְבֵּה פְּעָמִים. נִסִּינוּ לְבָרֵר מֵה קוֹרָה בַּתְּלִמוּד תּוֹרָה, וְשָׁמַעְנוּ שְׁיִלְד אַחֵר דִּבֵּר אוֹתוֹ עַל זֶה, דִּבְרָנוּ עִם הַמְּלַמֵּד, וְלִמְעֻשָׁה הָעֲנִין עָבַר וְנִשְׁכַּח. אֲבָל עִכְשָׁו אֲשֵׁרִי אֲמַרָה לִי יוֹם אֶחָד שְׁאַגִּישׁ לְרֵאוֹת לְמָה הוּא מִתְּעַכֵּב כָּל כֶּד הַרְבֵּה זְמַן בַּחֲדָר הַפְּרָטִי, וְכִשְׁנִכְנַסְתִּי רֵאִיתִי שֶׁהוּא כְּבָר עוֹשֶׂה אֶת זֶה שׁוּב. הַתְּאַפְקִתִּי וְלֹא עֲשִׂיתִי כְּלוּם, כִּי לֹא רְצִיתִי לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים מִתּוֹךְ פֶּעַם, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַהֵל וְחֹסֵר אוֹנִים, אֵיךְ לִפְעַל בְּמִצָּב הַזֶּה?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשַׁת נְשָׂא, 'י סִינֵן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים שְׁיִזְהָרוּ לֹא לְגַעַת בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ; כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֲלֵיהֶם בְּגִיל כְּמָה שְׁיוֹתֵר צָעִיר, מְרַגְּלִים אוֹתָם לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים - כֶּד הֵם יִגְדְּלוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים.

מְדַבְּרִים אֲלֵיהֶם פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם, וְלִפְעָמִים נוֹתְנִים לָהֶם סְטִירָה קְטַנָּה. שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (מְשָׁלִי כב, טו): "אוֹלֵת קֶשׁוּרָה כְּלָב נָעַר, שְׁכַט מוֹסֵר, יִרְחִיקָנָה מִמֶּנּוּ", יִלְד דְּבוּק לְדְבָרִים טְפְּשִׁים, הוּא נוֹלַד עִם דְּבָרִים שְׁטוּתִיִּים, הַמְּקַל שְׁבוּ מִפִּים אוֹתוֹ - יִרְחִיק אוֹתָם מִמֶּנּוּ; צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים מִקְטְנוֹתָם לְהִיּוֹת יְרֵאֵי שְׁמַיִם, קְדוּשִׁים וְשְׁמוּרִים.

אֵל תִּשְׁכַּח, לְיִלְדִים צְרִיכִים לִזְמַר הַרְבֵּה עַד שֶׁהֵם מְצִיְתִים, אֲסוּר

להתעצל, אי אפשר לצפות שהם יציתו כשאמרו להם פעם אחת, צריכים להגיד פעם ועוד פעם, כל פעם באופן אחר.

כמו כן צריכים הרבה לשבח ילד; לילדים אין עדין דעת חזקה, הם זקוקים להרבה כבוד. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רב): "כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר, כי כל מה ששכלו יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד", זה נאמר על ילדים שצריכים הרבה כבוד, לכן צריכים תמיד לשבח ולפאר אותם, וגם להגיד להם איך להיות קדושים.

אל תפחד להגיד פתוח לילדים שלך: "פה אסור לגעת, השם לא מרשה"; אל תגיד יותר ולא פחות, את המלים האלו תגיד שוב ושוב; "אסור לגעת פה, השם לא מרשה".

אשרי ההורים שמלמדים את הילדים להיות כשרים, הם יזכו לראות נחת.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

אם מקבלים את הבזיונות באהבה, מכפרים בזה על כל העברות בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט איר, מ"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... נרו יאיר

הנה לך ספור לעצתו אמונה לילדים.

תעשה ציור שאדם עושה צחוק מהשני, יד אחת עם האצבע על הרקה, כמראה לשני סימן של משגע, ויד אחת על האף, האגודל על האף כאות לעג, ליד החלון מבפנים עומד יהודי עם פנים מבישות ובוכיות ואנשים מהרחוב מסתכלים מה קורה.

הנה לך הספור:

מי צועק שם...? מה קורה שם...? הבה נתקרב ונוכל לראות טוב יותר. כאן גר הצדיק רבי מענדל, קוראים לו רבי מענדל מפרימישלאן, היום יש לו בבית חג גדול, רבו הפעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו הגיע אליו, עקשו אוחזים באמצע הסעודה.

בחוץ עומד החיט של העיר וצועק מילים מגנות על הצדיק, הוא חובט על הדלת, הוא רוצה להכנס, הוא דופק בחלונות.

החיט היה אדם רע, הוא תמיד עשה צחוק מיהודים פשרים; הוא לא אהב צדיקים, הוא תמיד היה מגיע לביתו של הצדיק וצחק וצועק מלים מגנות, כעת כשרבי מענדל שמע את החדשות הטובות שהרבי שלו הצדיק הגדול מגיע אליו הביתה - הוא בקש מהחיט שייעשה לו טובה ולא יביש אותו בזמן שרבו נמצא אצלו, הוא אמר לו: "אם לא תמלא את רצוני - אהיה חייב

לנעל את הדלת, ולא אתן לך להכניס".

החייט לא התניחס אליו, הוא הסתובב בחוץ וחפש איך הוא יכול לצחק ולהתלוצץ מהצדיק, עד שהוא מצא חלון קטן שנשאר פתוח, והוא התחיל לצעק מלים מגנות, הוא בזה את הצדיק, והצדיק לא יכל לסבל את זה.

עד שהפעל שם טוב הקדוש הבחין שמשהו קורה פאן, הוא שואל את רבי מענדל: "מה קורה פאן? מה הצעקות האלו?" אמר לו רבי מענדל: "אני לא יודע מה לעשות, יש פאן מישהו שלא מפסיק לבזות אותי, בדרך כלל אני מקבל את זה באהבה, אבל היום בקשתי ממנו שלא יבזה אותי כשהרבי נמצא פאן".

ענה ואמר הבעל שם טוב הקדוש: "הלואי והיה לי אחד פנה, שיבזה אותי כל יום"; אי אפשר לתאר ולשער את הגדלות של אחד שסובל בזיונות, אם מקבלים את הזיונות באהבה - מכפרים בזה על כל העברות, מתקרבים מאד אל השם יתברך.

ילדים יקרים, אם מישהו יביש אותך - אל תחזיר לו, אלא תשמח שהקדוש ברוך הוא סולח לך על כל העברות. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מזל טוב לבר מצוה שלך ומזל טוב לסיום הש"ס שלך

בעזרת ה' יתברך - איר, שנת ה'תשפ"ב

דורון דרשה לבחור הבר מצוה כמר ... ני"ו

מזל טוב לבר מצוה שלך ומזל טוב לסיום הש"ס שלך!

יעזר השם יתברך שתגדל צדיק גדול ותביא נחת להוריך החשובים, לאביך הר"ר ... ני"ו, ולאמך תחי', עד שנזכה לביאת משיח, אמן. ראש הישיבה שלך.

...

לֵלֶכֶת בְּלִבּוֹשׁ רָאוּי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יום ד' פְּרַשְׁת נְשֹׂא, ט' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲוִי בְּרִסְלָב, לִיבְעֶרְטִי
קִבְּלִיתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

מָאד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם שְׁתַּחֲזִיקוּ בְּאֲמוּנָה; טוֹב אִם תִּעְיִנוּ כָּל יוֹם בְּסִפְרִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, אֲשֶׁר בִּנְחָל; תִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם מִכְתָּב - כָּךְ תִּקְבְּלוּ
אֲמוּנָה חֲזָקָה, כָּךְ יִהְיֶה לָכֶם כֹּחַ לַעֲשׂוֹת אֶת עֲבוּדוֹת הַבַּיִת, לֹא תִזְנִיחוּ כָּל כָּךְ
אֶת הָעֲבוּדוֹת.

מָה שְׁאַתֶּם שׂוֹאֲלִים אִם זֶה חֶסְרוֹן לְלֶכֶת כַּמָּה שְׁיִוְתֵר עִם סְנוּד, אַתֶּם לֹא
רוֹצִים לְהִתְלַבֵּשׁ וְכוּ'; זֶה לֹא חֶסְרוֹן, אֲבָל אִם הֵייתֶם שׂוֹאֲלִים מָה נִכוּן לַעֲשׂוֹת,
הַתְּשׁוּבָה הַיָּא, נִכוּן לְלֶכֶת בְּלִבּוֹשׁ רָאוּי.

יֵשׁ דֶּרֶךְ אוֹפֵן לְבוֹשׁ בַּבַּיִת וְאוֹפֵן לְבוֹשׁ בֵּין אֲנָשִׁים. אִם יוֹצְאִים אֲזִי נִכוּן
לְהִתְלַבֵּשׁ כְּרָאוּי הֵן בְּשָׂבִיל הַבְּעַל וְהֵן בְּשָׂבִילְכֶם בְּעֶצְמְכֶם; בְּעַל רוּצָה לְרְאוּת
אֶת אִשְׁתּוֹ לְבוֹשָׁה יָפָה וּמְכַבֵּד, וּלְעֶצְמְכֶם זֶה גַם טוֹב לְהִתְלַבֵּשׁ כְּרָאוּי.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְתַת מִסְפִּיק זְמַן מְרֹאֵשׁ שְׁיִוְכְלוּ לְהֵכִין

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יום ד' פְּרַשְׁת נְשֹׂא, ט' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּלְמִידֵי הַיֵּכָל הַקְּדוֹשׁ, תּוֹשְׁבֵי בְּרִסְלָב לִיבְעֶרְטִי, ה' עֲלִיהֶם יַחֲוִי
אֲנִי רוּצָה לְבַקֵּשׁ מִכֶּל הַמְּשֻׁפָּחוֹת הַיְקָרוֹת שְׁיִתְחַשְּׁבוּ בְּמִתְנַדְבְּכִים
הַחֲשׁוּבִים שְׁעוֹבְדִים בְּמִקְוֵה טְהוֹרָה בְּחִנּוּם כְּדִי לַעֲזֹר לְבָנוֹת אֶת הַקְּרִיָּה,
שְׁיִקְבְּעוּ תוֹר מְרֹאֵשׁ.

זֶה לֹא מַחֲוּמָם לְאוֹרֵךְ כָּל הַשָּׁבוּעַ, כְּמוֹ כֵּן הַדְּבָרִים הַזְּאֲחִירִים, הַנִּקְוִין
וְכַדּוּמָה לָזֶה; אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת זֶה רַק כְּשֹׁצְרִיכִים אֶת זֶה, וְקוֹשֶׁה מָאד
לְמִתְנַדְבְּכִים לַעֲשׂוֹת זֹאת כְּשֶׁלֹּא יוֹדְעִים מְרֹאֵשׁ.

לְכֵן מָאד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם לְהִתְקַשֵּׁר לְכָל הַפְּחוֹת יוֹם מְרֹאֵשׁ, וְאִם יֵשׁ סִפְק,

יש שאלה - גם צריכים להגיד מראש, שיתכן שנצטרך להשתמש בזה.
לגבי למי להתקשר וכו'; אני רוצה לשנות, קשה מאד לשלוש משפחות
שכולם יתעסקו עם זה וכו'; מהיום רק .. תהיה שם.

...

יהיה לכם בית יפה, בנים ובני בנים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחי'

רק עכשו התחנתם, אתם עדין בשנה הראשונה, למה שתחשבו כאלה
מחשבות רעות שלא יהיו לכם ילדים, ושא לא תוכלו להיות אמא בריאה,
ושהשם יתברך לא מקשיב לתפלות שלכם וכו' וכו' - מחשבות מטפשות
שהיצר הרע מכניס בכם.

למה אתם שוכרים את עצמכם בכל פעם וכו'? עדיף שתחשבו: 'עוד
מעט יהיו לי ילדים', 'אני אהיה האמא הכי טובה לילדי', 'הקדוש ברוך הוא
אוהב אותי'.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח) למה לאמתינו,
שרה אמנו, רבקה אמנו ורחל אמנו לא נולדו ילדים מיד בהתחלה? "מפני
שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם אהבה גמורה ושמח בהן, לפיכך מצרפן כדי
שירבו ברחמים לפניו", רק בגלל שהקדוש ברוך הוא אוהב אותן, ומצפה
לתפלות שלהן.

תשמחו את הבעל, תהיו מוכנים עבורו ותעריכו אותו; אל תדאגו, יהיה
לכם בית יפה, בנים ובני בנים.

...

הַלְוֵאִי שִׁיחִיו לְנוּ עוֹד אַבְרָכִים כְּמוֹךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת נְשֵׂא, ט' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְרוֹ יָאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעָרְטִי

קִבְּלִתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם דְּמֵי הַכּוֹלָל.

סְלַח לִי, לֹא הִתְכַּוְּנִתִּי אֵלֶיךָ. בְּקִשְׁתִּי מִהַמְּנַהֵל שִׁיכְתַּב עֲלַי כָּל הַצְּרִיקִים, מִי שֶׁלֹּא שָׁמַר עַל הַזְּמַנִּים שִׁישַׁלַּח בְּחֻזְרָה כֶּסֶף, כַּמָּה שֶׁהוּא מִבֵּין; הִתְכַּוְּנִתִּי לְאַבְרָכִים שֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים עַל הַזְּמַנִּים, לֹא אֵלֶיךָ הִתְכַּוְּנִתִּי, אִתָּה אַבְרָךְ יָקָר; הַלְוֵאִי שִׁיחִיו לְנוּ עוֹד אַבְרָכִים כְּמוֹךְ.

תִּתְחַזַּק בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוּת, לֶךְ קִצַּת לְטִיֵּל בְּשָׂדֶה. אִתָּה גַר הָרִי בְּגַן עֵדֶן, הַקְרִיָּה כָּל כָּף טְהוֹרָה, כָּל כָּף קְדוּשָׁה.

הֵייתִי בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת בְּקִרְיָה, כָּל כָּף הַחִייתִי אֶת נַפְשִׁי שָׁם, הִנְחִיתִי שְׁלֶחַן מֵאַחֲרֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת, בֵּין הָאֵילָנוֹת, לְמַדְתִּי שָׁם בְּשָׁבוּעוֹת בְּבִקְרָה וְהִתְבּוֹדְדִתִּי. זֶה הִרְגַּשְׁתִּי כָּל כָּף טוֹבָה; מִה צְרִיכִים יוֹתֵר מִלֵּהִתְבּוֹדֵד בֵּין הַשְּׂדוֹת, מְרַגְּשִׁים אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, מִמָּשׁ הַבְּרָכָה שֶׁל הַתּוֹרָה (וַיִּקְרָא כו, יב): "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם", כְּפִי שֶׁרָשׁ"י אוֹמֵר: "אֲטִיֵּל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן".

...

מִשְׁנִיּוֹת יִגְאָלוּ אוֹתָךְ מִהַגְּלוּת שְׁלֶךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת נְשֵׂא, ט' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

יְקִירִי ... גְרוֹ יָאִיר

בְּכָל חֹדֶשׁ מְבִיאִים לִי הַגְּבָאִים שְׁאוּסָפִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְדָקָה עֲבוּר הַשְּׁכִירוֹת שֶׁל הַיְשִׁיבָה, רְשִׁימָה שֶׁל כָּל הַשְּׂמוֹת מִי נוֹתֵן וְכַמָּה נוֹתֵן; אֲנִי שָׂמַח לְרֵאוֹת אֶת הַשֵּׁם שְׁלֶךְ, כְּבָר מְזַמֵּן לֹא רְאִיתִי אוֹתָךְ, אֲנִי שָׂמַח לְפָחוֹת לְרֵאוֹת אֶת הַשֵּׁם שְׁלֶךְ שִׁישַׁלַּח לְעֶזְרַת אֶת הַרְגֵּשׁ לְעֶזְרַת לִישִׁיבָה שְׂפָה לְמַדְתִּי.

אֲנִי מְקוּנָה שְׂאִתָּה עֵדִין לְוִי מִשְׁנִיּוֹת; פְּעַם הֵייתָ כּוֹתֵב לִי בְּכָל פְּעַם שְׂסִימָתָ מִשְׁנִיּוֹת, זֶה הִחִיָּה אוֹתִי מְאֹד. מִשְׁנִיּוֹת יִגְאָלוּ אוֹתָךְ מִהַגְּלוּת שְׁלֶךְ.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (ויקרא רבה ז, ג): "אֵין כָּל הַגְּלוּיֹת הַלָּלוּ מִתְּפִנְסוֹת אֶלָּא בְּזָכוֹת מִשְׁנִיּוֹת".

...

חֲזוּק וְעִצּוֹת לְאִמָּא יְהוּדִיָּה

בְּעִזְרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יוֹם ד' פְּרִשְׁתָּ נְשֵׂא, ט' סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲנִי

קְבַלְתִּי אֶת הַמַּכְתָּב.

אֲנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַע שְׁהַחֲיִים שְׁלָכְם קְבַלְוּ חַיּוֹת, שְׁלוֹם הַבַּיִת נִהְיָה נִפְלָא, הַבְּעַל קָבַל חַיּוֹת, הוּא שָׁבַר אֶת הַכְּלִי שְׁלוֹ; כָּל כֶּף טוֹב כְּשֵׁי שְׂדִיק, הַחֲיִים כָּל כֶּף מִתּוֹקִים עִם רַבְּנוּ ז"ל.

לְגַבִּי הַשְּׂאֵלָה שְׁלָכְם וְכוּ; אַתֶּם יְכוּלִים לְהִתְלַבֵּשׁ בַּבַּיִת בְּשָׂכִיל הַבְּעַל כְּפִי שְׂאֵתֶם רוֹצִים לְהִתְלַבֵּשׁ וְכוּ. עֲכָשׁוּ כְּשֵׁהִילָדִים עֲדִין קִטְנִים זֶה בְּוֹדָאֵי לֹא חֶסְרוֹן, מְאַחַר יוֹתֵר כְּשֵׁהִילָדִים גְּדֻלִים עֲדִיף לֹא לְבַלְבַּל אוֹתֶם; אֲזוּ, רַק בְּפִרְטוּיּוֹת וְכוּ, מִתְּלַבְּשִׁים וְכוּ.

לְגַבִּי לְאַכֵּל בְּרִיא; כְּנִרְאָה שְׁלֹא הַבְּנֵתֶם טוֹב, אֲנַחְנוּ לֹא פּוֹסְלִים שְׂצָרִיף לְאַכּוֹל בְּרִיא, בְּוֹדָאֵי שְׂצָרִיכִים לְאַכֵּל בְּרִיא, צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת; אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת לְאַזֵּן אֶת הָעֲנָנִן, לֹא לְעֲשׂוֹת מְזֵה אֲמוּנָה, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִהַשָּׁם יִתְּבַרְךָ לְדַעַת כְּמָה לְהִזְהַר.

לְגַבִּי זֶה שְׂאֵתֶם לֹא מִסְפִּיקִים לְעֲשׂוֹת אֶת עֲבוּדוֹת הַבַּיִת, הַיְלָדִים הַקִּטְנִים מְעַסִּיקִים אֶתְכֶם כָּל הַיּוֹם, פְּעַם הַבַּיִת שְׁלָכְם הִיָּה מְסֻדָּר מְאֹד אֲבָל הַיּוֹם אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים מַה לְעֲשׂוֹת וְכוּ; דְּעוּ לָכֶם, שְׂכַף זֶה בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהִתְחַלָּה כְּשֵׁי שְׂדִיק יְלָדִים קִטְנִים לֹא מִסְפִּיקִים לְעֲשׂוֹת אֶת עֲבוּדוֹת הַבַּיִת, בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן, כְּשֵׁהִילָדִים גְּדֻלִים - נִהְיָה קָל יוֹתֵר, מִשְׁתַּפִּים אֶת הַיְלָדִים בְּעֲבוּדָה.

בְּנֵתִים תַּעֲשׂוּ קָצֵת פֹּה, קָצֵת שָׁם; תַּעֲשׂוּ עוֹד מִשְׁהוּ קָטָן, וְעוֹד מִשְׁהוּ קָטָן; חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (ירושלמי שְׁבַת, כ): כְּשֵׁשְׁבַת נִכְנְסַת אֶסּוּר

לנקות את הרצפה, אסור לשפך מים, אבל "אשה פיקחת, מדיחה כוס כאן, קערה כאן, תמחוי כאן, ונמצאת מכבדת את ביתה בשבת". היא שוטפת כוס פה, צלחת שם, סיר פה - עד שכל הבית נהיה נקי; זו החכמה של אשה יהודיה, עושים קצת פה, קצת שם - עד שכל הבית נהיה מסודר.

לגבי התבודדות, הראש שלכם מרחף, אתם לא מסגלים להתרכז וכו'; רבינו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן ערה) עצם זה, שיושבים מוכנים לדבר אל השם יתברך - כבר חשוב מאד, אפילו שלא יכולים לפתח את הפה.

עצה טובה שתעשו דף תפלות, תכתבו ראשי פרקים של הדברים שאתם רוצים לבקש, דברים לדון ולשוחח עליהם, ותלכו עם הדף דבר אחרי דבר, ותרחיבו את הדבור בכל בקשה.

לגבי השאלה שלכם האם הודעות טקסט זו בעיה עבור אשה; התשובה היא, תלוי למה משתמשים בהודעות הטקסט, אם משתמשים בזה לדברים נחוצים, להתכתב עם הבעל או ההורים - אין בזה בעיה, אבל אם יושבים על קבוצות - זה מזיק מאד, זה לא נותן לחיות, זה לא נותן לעשות את עבודות הבית, זה גוזל את האמא מילדיה.

...

עוד מעט אנחנו נהיה הסבים והסבתות שמהם יסבלו וישתקו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

קבלתי את המכתב.

אני מאד נהנה לשמע את כל הדברים היפים שאתם מספרים, מה שקורה בקריה, בתלמוד תורה ובכבית הספר, עד כמה אתם מרצים עם החנוף של הילדים שלכם.

לגבי וכו'; אתם צריכים להיות פתוחים אתו, תגידו לו שזה כואב וכו'; ואם הוא עדין לא מבין או שהוא שוכח וכו' - תגידו לו שוב, בצורה יפה: "אני מאד מבקשת ממך בעלי היקר, זה כואב לי, אתה גורם לי צער"; אני

בטוח שהוא יעשה רק דברים שלא כואבים, ואם הוא שוב שוכח, או שהוא מאבד עשתונות וכו' וכו', תגידו לו שוב באפן יפה.

לגבי וכו'; זה בכלל לא בעיה, זה תלוי מאיפה באים, מאיזה מוצא; אתם יכולים להמשיך להתנהג בדרך שלכם.

לגבי להסתפר; אשריכם שאתם מקריבים לקרבן את השער שלכם להשם יתברך, אתם מורידים את השער כדי להוציא את השכינה מהגלות, לאוקמא שכינתא מעפרא, בגן עדן יש היכל מיוחד לכל הנשים הצדקניות שהקריבו לקרבן את שער ראשן להשם יתברך.

לגבי ההורים שלכם; זו שאלה מאוד רגישה, כשהורים באים לבית צריכים לתת להם את ההרגשה שהם ההורים, ואם זה קשה – בולעים את הקשיים, משתדלים בכל הכוחות להסתכל על הטוב, לראות ולשמע רק את הטוב. זכרו; עוד מעט אנחנו נהיה הסבים והסבתות שמהם הילדים יצטרכו לסבול ולשתק.

מאד אבקש מכם, תשקיעו את הכוחות שלכם רק בדבר אחד: "להיות בשמחה"; מי ששמח – יש לו הכל.

...

זה נסיון קשה לשמור על העינים, אבל זה שונה

בעזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

אם אתה רוצה שפע, שישפך שפע, שיהיה לך ברוח, לא בצמצום – תשמור על עיניך, אם שומרים על העינים – מגיע שפע.

מוהרא"ש אומר על הפסוק (תהלים קמה, ט): "עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו", 'ישברו' – אפשר לקרא עם שין 'ישברו', מלשון שבירה, אזי "ואתה נותן להם את אכלם בעתו" – מגיע מזון בזמן.

זה נסיון קשה לשמור על העינים, אבל זה שונה, מקבלים הכל פחיים; מקבלים אמונה, שמחה, נחת, שלום בית, סבלנות לילדים, מניחה וישוב הדעת.

תכתב לי את הסיימים שלך.

...

להדפיס את הזוהר בקוונטרס נפרד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

הודו להשם יתברך אחרי כל כך הרבה תפלות התחלתי השנה בל"ג בעמר לכתב פרוש על ספר הזוהר. הפרוש מיסד על הדבורים שקבלתי ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

אתמול פגשתי בכתנה את האברך היקר לי ... הוא אמר לי שעדיף שתדפיס את הזוהר בנפרד, ולא תכניס בקוונטרס השבועי.

בעזרת השם אשלח לך בכל שבוע קטע מפרשת השבוע; אני רוצה שתגיה את זה שלא יהיה בזה טעויות, ותסדר את זה בגליון נפרד. ויהי רצון מלפניך אבי שבשמים שאזכה לסיים את הפרוש על כל הזוהר, שאוכל לתקן בזה את נשמתו.

...

בתפלה תמשיכו להגיע מאד יפה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נשא, י' סיון, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

הגעעתם עד הנה כל כך יפה עם תפלה ובזה שלא אבדתם עשתונות - אז אתם תגיעו גם הלאה רק עם תפלה, אתם תראו נחת אצל כל הילדים. זכרו איפה אחזתם לא מזמן; הייתם מבבילים עד מות מה יהיה עם הבעל גרו יאיר וכו' וכו', כמעט התיאשתם, ובזכות הסבלנות שלכם, החוזה שלכם והתפלות שלכם - יש לכם גם, הבעל הוא אדם חדש, כמו שאתם כותבים במכתב: "תודה על בעלי החדש"; כמו כן אבקש מכם שלא תאבדו עשתונות, רק תתפללו ורק תודו להשם יתברך - ותראו נחת אצל כל הילדים שלכם.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

השם אוהב אתכם, השם לא פועס עליכם

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נשא, י' סיון, שנת ה'תשפ"ב

... תחי'!

תוציאו לכם מהראש את המחשבות הרעות של גהינם; את בת יקרה, בת טובה, הקדוש ברוך הוא אוהב אתכם, הקדוש ברוך הוא לא פועס עליכם; אפלו כשנופלים, עושים דברים שהקדוש ברוך הוא לא רוצה - הקדוש ברוך הוא עדין אוהב, הוא מצפה ומיחל שהיהודי יחזור אליו ויבקש מחילה, שיחזור בתשובה.

הזוהר הקדוש אומר (רעיא מהימנא פרשת בא, דף מ:): כשיהודי מספר להשם יתברך מה הוא עשה, הוא אומר: "אבא יקר, תסלח לי, עשיתי את הדבר הזה ואת הדבר הזה, עברתי עבירה, תסלח לי, אבא תסלח לי, אני כבר הולך להיות טוב, אני מבקש ממך תרחם עלי"; אחר כך כשהמקטרג בא ומקטרג על האדם, מחפשים להעניש אותו, אני אומרים למקטרגים: "כבר הסתדרנו בינינו, האדם הזה כבר ספר כל מה שהוא עשה, הוא חזר בתשובה"; וכך הם מסתלקים בבשת פנים.

יש לכם הורים מאד יקרים, הם רוצים רק את טובתכם, הם לא רוצים להכאיב לכם; הם לא יכולים לישן בלילה מרב צער, הם רק רוצים שתהיו מרצים.

עזבו את כל החברות שמדברות אליכם נגד הקדוש ברוך הוא, תחפשו חברות שיש להן אמונה, שהן מאמינות בהקדוש ברוך הוא - כך יהיה לכם טוב.

...

יישר כח שארגנתם אש"ל לכל האורחים שהגיעו להשתתף בחג השבועות בקריה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נשא, י' סיון, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחיי ברסלב, ליבערטי

מגיע לכם יישר כח גדול שארגנתם אש"ל לכל האורחים שהגיעו
להשתתף בחג השבועות בקריה.

היה קבוצ מ'אד יפה של אנשי שלומנו, היה מ'אד יפה לראות איך
המשפחות בקריה פותחות את הלבבות לקבל את כל האורחים.

יעזר השם יתברך, שבזכות הכנסת אורחים תזכו לנחת מהילדים. רבנו
הרי אומר (ספר המדות אות הכנסת אורחים, סימן ג): "הכנסת אורחים מזכה את האשה
לכנים".

...

יישר כח על שאתם משפירים את המקום לבית המדרש היכל הקדש בורו פארק

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נשא, י"א סיון, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד מו"ה ... הי"ו

אנחנו מ'אד מודים לכם שאנחנו יכולים לשכר אצלכם מקום לבית
מדרשינו היכל הקדש בורו פארק, מ'אד טוב לנו שם, זה מקום מ'אד טוב.

אנחנו מ'אד מקפידים שלא ידברו בשעת התפלה; מוהרא"ש זכותו יגן
עלינו קבע בכל בתי המדרש היכל הקדש שיזוהרו מ'אד לא לדבר בשעת
התפלה.

כמו כן אנחנו מ'אד מקפידים על נקייון; זה היה בכרסלב דבר מ'אד חשוב.
דרישת שלום מהנכד שלכם ... גרו יאיר, הוא אברך יקר מ'אד, הוא קובע
עתים לתורה, יש לו מדות טובות והוא עוזר לאנשים מפל הלב.

השם יתברך יתן לכם בריאות ונחת מהילדים והנכדים.
שבת שלום.

...

תְּמַשִּׁיךְ לְהַתְחַזֵּק

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת נְשָׂא, י"א סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבֹּד יְקִירֵי... גְרוּ יְאִיר

עֲכָשׁוּ גִיסְךָ אוֹמֵר לִי שֶׁהוּא מְגִיעַ אֵלֶיךָ לְשַׁבַּת, אֲזִי לְקַחְתִּי מֵהָר אֶת הָעֵט
לְכַתֵּב לְךָ כְּמָה מְלִים.

חֲזַק וְאַמֵץ, תְּמַשִּׁיךְ לְהִיּוֹת חֲזַק עִם הַלְמוּדִים הַיְפִים שֶׁלְמִדַּת בִּישׁוּבָה.
קַח חוֹמֶשׁ בְּכָל יוֹם, תִּלְמַד קֶצֶת חוֹמֶשׁ, גַּם מְשֻׁנּוּיּוֹת - קֶצֶת כָּל יוֹם, וְעַל כָּלֵם,
תִּתְבַּוְּרָד, תִּדְבַּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

אֲנִי מִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ, כְּכֹר מְזֻמֵּן לֹא רְאִיתִי אוֹתְךָ, אֲכַל אֶתָּה עֲדִין חָרוּט
בְּלִבִּי.

שַׁבַּת שְׁלוֹם.

...

לְקַרֵּב יְהוּדִים גַּם חַיִּיב לְהִיּוֹת רַק עַל פִּי תוֹרָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת נְשָׂא, י"א סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲוִי

קַבְּלֵתִי אֶת הַהוֹדְעוֹת שֶׁלְכֶם.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִמֵּי אַתֶּם מְדַבְּרִים, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְאִיזָה מְכַתֵּב אַתֶּם
מִתְכַּוְּנִים; בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ מְקַרְבִּים כָּל אֶחָד, אֵין מְצֻוָּה גְדוּלָה יוֹתֵר מִלְקַרֵּב
יְהוּדִים לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֲבָל דְּעוּ לְכֶם, הַקְּרוֹב שֶׁלָּנוּ עוֹבֵד רַק עִם הַתּוֹרָה, מִי
שְׂרוּצָה לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה - אֶחָד כְּזֶה צְרִיכִים לְקַרֵּב.

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמְרַת, אִם אִשָּׁה נְשׂוּאָה הוֹלֶכֶת עִם גְּבֵר זָר לְעִשׂוֹת
עֲבָרָה, צְרִיכִים לְהַרְגֵּהּ אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאֶת הַגְּבֵר הַהוּא, כְּמוֹ כֵּן כָּלָה
שֶׁמִּתְכַּוְּנִים לְחַתֵּנָה שָׁלָה, הִיא הוֹלֶכֶת לְקַבֵּל קְדוּשֵׁין מִחַתֵּנָה, אִם יֵשׁ לָהּ קֶשֶׁר
עִם גְּבֵר זָר וְכוּ', הִיא מְרַמָּה אֶת חַתֵּנָה - אֵיךְ שִׁיךְ לְקַרֵּב? מַה לְקַרֵּב? אֵיפֹה
לְקַרֵּב?!

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה אַתֶּם מְדַבְּרִים, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי מְחַפֵּשׁ בֵּין הַמְכַתְּבִים

לְמִי מֵיַעַד הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וּלְמִי מֵיַעַד הַמִּכְתָּב הַהוּא; מִמָּה נִפְשָׁךְ, אִם הַכֹּלָה שְׁמַמְנָה אִתָּם מְדַבְּרִים נְאֻמָּה לַחֲתָנָה, אִין לָהּ קָשֶׁר עִם גָּבֵר זָר - הָרִי זֶה טוֹב, אִף אָחַד לֹא מְרַחֵק אוֹתָהּ; אִם הִיא לֹא נְאֻמָּה לַחֲתָנָה, הִיא הוֹלֶכֶת לְרַמּוֹת בַּחֹר תִּף מִפֶּשַׁע, יֵשׁ לָהּ יַחֲסִים קְרוּבִים עִם גָּבֵר זָר, אַחַת כְּזֹאת תַּעֲזוּבוּ. מוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ, אֲשֶׁה שֶׁהוֹלֶכֶת מֵאַחֲרֵי גִבּוֹ שֶׁל בַּעֲלָהּ עִם אָדָם זָר - זֶה סִימָן שֶׁל אֲשֶׁה רָעָה עִם הַמַּדּוּת הַכִּי גְרוּעוֹת.

אִתָּם יוֹדְעִים, אֲצַל מוֹהֲרָא"ש הִנֵּה רַק רַחֲמָנוּת עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַגִּיעוּ בְּנוֹת שְׁקוּעוֹת בַּעֲבָרוֹת מֵעַל הָאֲזָנִים, מוֹהֲרָא"ש קָרַב אֶת פֶּלֶן וְחַתָּן אוֹתָן יָפָה, הַיּוֹם יֵשׁ לָהֶן דּוֹרוֹת יָפִים, נְכָדִים וְנִינִים, אֲבָל שִׁיְהִיו לְאֲשֶׁה נְשׂוּאָה קְשָׁרִים עִם גָּבֵר זָר - דְּבָר כְּזֶה הִנֵּה אֵשׁ.

אִם אַחַת כְּזוֹ, כְּשֶׁהִיא מַגִּיעָה וּמַתְחַרְטֶת, הִיא מְנַתְקֶת אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים - גַּם מְקַבְּלִים אוֹתָהּ בַּחֲזָרָה, אֲבָל אַחַת שְׁלֹא עוֹזֶבֶת הִיא רָעָה, הִיא חוֹלָה.

...

הַנְּהִיגוֹת לְאִמָּא יְהוּדִיָּה הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְחָה

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שִׁבְת קִדְש פְּרִשְׁת נְשָׂא, י"א סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲנִי

אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמְעֵ אֶת הַבְּשׂוּרוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁאַתָּם מְצַפִּים וְכוּ'.

אַתָּם רוֹצִים לְשִׁמְעֵ בְּקִצְרָה מֶה לַעֲשׂוֹת בְּיָמִים אֵלֶּנוּ.

דְּבָר רֵאשׁוֹן, מִיָּד לְהוֹדִיעַ לְהוֹרִים; הוֹרִים דּוֹאֲגִים מְאֹד, הֵם רוֹצִים לְשִׁמְעֵ בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת אֲצַל הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם. תִּכְנְסוּ לְסַפֵּר לָהֶם בְּאִפְּן אִישִׁי אֶת הַחֲדָשׁוֹת הַטּוֹבוֹת.

שְׁנִית, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסִדִים הַגְּדוֹלִים, וְיַחַד עִם זֹאת לְבַקֵּשׁ שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּנִקְלָה, וְשֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּנַחַת וּשְׂמִיחָה.

שְׁלִישִׁית, לְהִזְהָר מֵעֵינַי הָרַע; לֹא מְסַפְּרִים לְאִף אָחַד, לֹא מְדַבְּרִים מִזֶּה, מְסַתְּרִים אֶת זֶה מֵאֲנָשִׁים. גַּם בְּיָמִים הַמְּאֻחָרִים יוֹתֵר, כְּשֶׁכָּבֵר אִי אֶפְשָׁר לְהַסְתִּיר - מִתְּלַבְּשִׁים בַּעֲדֵינוֹת, לֹא לְנַקֵּר אֶת עֵינֵי הָאֲנָשִׁים.

רביעית, בתקופה הזו צריכים לנוח, לא להתאמץ יותר מדי, ובן־דאי שלא לעשות תרגילי התעמלות הדורשים מאמץ, זה יכול להיות מסכן. חמישית, בזמן הזה לא להסתפל על חיות ובהמות טמאות; לא הולכים לגן חיות, מסתכלים רק על דבורים קדושים, בקיץ צריכים להזהר יותר, פי מה שהאמא מסתכלת וחושבת - נחרט בליד, זה עוזר לו להיות יהודי כפשוטו. ששית, לא אוכלים שום חי ובצל חי, זה לא טוב לא לאמא ולא לילד (ספר המדות אות הריון, סימן ד). בצל אנחנו לא אוכלים בכל הזמנים, בצלים חיים - אומר רבנו - זה רעל (שיחות הר"ן, סימן רסה). גם צנון לא טוב לאכל בימים אלו (ספר המדות אות קשוי לילד, סימן א).

שביעית, יש סגולה בספרי רבנו (ספר המדות אות הריון, סימן ב), שאשה תשא עליה מגנט עם חתיכת עץ מגג שעל קבר הצדיק, גם ה מכסף (אני נותן מתנה ה מכסף לכל תלמידות בית פיגא שמורידות את שער ראשו, אני חושב שכבר נתתי לכם את זה).

ועל כלם - תפלה, ועוד פעם תפלה ופעם שלישית תפלה.

מוהרא"ש אומר, שיגידו שמות של צדיקים, לדגמא: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד ושלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשפנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', ואחר כך לבקש בזכות הצדיקים שהכל יעבר בשלום; הנה לכם התפלה:

"יהי רצון מלפניך אבי שבשמים, תעזר לי להוליד בנקל ולד בריא ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, שאזכה לעבור את כל ימי ההריון בקלות ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם. ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך כל ימי חייהם, רבנו של עולם עזר לי שאזכה להיות בריאה וחזקה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, רבנו של עולם, קבל את תפילתי ותעזר לי בזכות כל הצדיקים, ובפרט בזכות רבינו ז"ל רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו [ובזכות רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו יגן עלינו, שחבר את התפלה הזו], יהיו לרצון

אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון".

...

לא לעשות שבת מקדם

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נשא, י"א סיון, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד המפיץ ... ממונטריאול

קבלתי את שאלתך.

מוהרא"ש סבר שאין לעשות שבת מקדם; לא מדבר על לקבל את השבת

מקדם, להדליק נרות מקדם, זה כן; מדבר על להתפלל מקדם.

אנחנו מתפללים בקיץ מקדם יותר, אבל לא לפני זמן הדלקת הנרות.

אם אין לך מנגן אחר ליד הבית, רק המנגן שמתפללים מקדם - אפה יכול

להתפלל במנגן שלהם, אבל אם יש לך מנגן שמתפללים בזמן כניסת השבת,

או מאחר יותר - תתפלל בזמן כניסת השבת, או מאוחר יותר.

שבת שמחה.

...

שטר הלואה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נשא, י"א סיון, שנת ה'תשפ"ב

אני החותם משה לויתי מהאברך ... גרו יאיר סף ארבעים אלף דולר כדי

לקנות את הקונטרי מחנה אילן החיים ברסלב בליבערטי - עד שלוש שנים,

י"א סיון, שנת תשפ"ה.

ועל זה באתי על החתום

...

אם אין רגש בפית, הבעיה באדם עצמו

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נשא (בא"י בהעלותך), י"א סיון, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד חברי הקריים, אנשי שלומנו תלמידי היכל הקדש תושבי ארץ ישראל, ה' עליהם יחיו

אצלי עכשו יום ששי בבקר, אבל אצלכם השבת כבר כמעט נכנסת, לכן אודרוז ואכתב לכם כמה מלים, שדברנו אתמול בשעור ליל ששי.

אצלנו באמריקה השבוע זה פרשת נשא, אנחנו עדין בהבדל של פרשה מכם. השבוע יש לנו בפרשה, הקדוש ברוך הוא מברך אותנו (במדבר ו, כד): "יברך ה' וישמרך", אומר רש"י, 'יברךך' - שיתברכו נכסידך, 'וישמרך' - שלא יבואו עליך שודדים לטול ממונך; מוהרא"ש אומר, כאן מרמז מה שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן סח): "יש מדה אחת שמפסדת ומאבדת מהם הממון, והיא מדה רעה מגנה", הרי הנה ראוי שלכל אחד יהיה כסף, למה אין כסף? כי כסף מגיע מאותו מקום שהכעס מגיע ממנו, וכשראוי להגיע לאדם כסף, מגיע היצר הרע ומעמיד את האדם בנסיון של כעס ומחוסר נעשה - כעס, השם ישמרנו.

זה מה שהתורה אומרת "יברךך ה'" - הקדוש ברוך הוא יברך אותך בכסף, ומיד התורה נותנת עוד ברכה, "וישמרך" - שהוא ישמר אותך מפעם כדי שלא תאבד את הכסף.

איך זוכים לזה - שלא לכעס? רק על ידי אמונה! כמה שיותר משננים אמונה, יודעים וזוכרים שהכל זה הקדוש ברוך הוא, אין עוד מלבדו, כל מה שקורה זה הוא בעצמו, הכל הוא נסיון שמעמידים בפני כדי לראות האם אאבד עשתונות, אין שום דבר חוץ מהקדוש ברוך הוא; זה לא אשתי, זה לא הילדים שלי, זה לא השכנים והחברים, הכל זה הקדוש ברוך הוא; כמה שיותר משננים את זה, חיים עם אמונה - הכעס מסתלק.

חכמינו הקדושים אומרים (שבת קה:): "כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה", למה זה כמו עבודה זרה? כי אי אפשר לכעס אלא באשר שוכחים מהקדוש ברוך הוא, עושים מציאות מדברים אחרים, זה ממש עבודה זרה.

הַעֲצָה לְאִמּוֹנָה הַיָּא לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ, לְקַבֵּעַ שְׁעוּרִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ וּלְצִיַּת לְעִצּוֹת. לְמִשָּׁל, הַעֲצָה שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת; עֲצָה כָּל כָּף מְאִירָה, עֲצָה כָּל כָּף מְתוּקָה, עֲצָה כָּל כָּף קֹלָה - לְהַשִּׁיחַ אֶת הַלֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְסַפֵּר לוֹ הַכֹּל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ: "אֲבָא יִקָּר, מַה יִּהְיֶה כָּאֵן, מַה יִּהְיֶה אֲתִי, מַה יִּהְיֶה מִמֶּנִּי, אֲנִי כָּל כָּף רְחוּק מִמֶּךָ, תַּעֲזוּר לִי, תֵּן לִי אִמּוֹנָה, תֵּן לִי דַעַת, שְׁלֹא אֲשַׁכַּח מִמֶּךָ; אֲבָא יִקָּר, לְמָה אֲנִי כּוֹעֵס? לְמָה אֲנִי רוֹשֵׁף? מַה אֲתִי? !

רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזוּר לִי, תְּאִיר בִּי אִמּוֹנָה חֲזָקָה, שְׁאֲזַכֵּר שֶׁהַכֹּל זֶה אֲתָה, אֲתָה מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין, וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, אֵינן שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם".

זֶה קֶצֶת מִמָּה שֶׁדִּבְרַנּוּ אֶתְמוּל בְּלִילָה. כְּמוֹ כֵּן דִּבְרַנּוּ לְהִיּוֹת זֵהִירִים בְּבֵית, לְדַבֵּר בְּבֵית יָפָה, רַךְ וּלְכֻבֵּי; עִם אִשָּׁה לֹא רַבִּים, עִם אִשָּׁה לֹא מְתוּכָחִים. אִם אָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁאֵינן לוֹ רִגְשׁ בְּבֵית - זֶה הַבְּעֵיָה הָאִישִׁית שְׁלוֹ, זֶה לֹא הַבְּעֵיָה שְׁלָה. כְּפִי שֶׁהַגְּבוּר אָמַר (מַעֲשֵׂה יֵב, מַעֲשֵׂה מַבְעַל תְּפִלָּה) לְאֲנָשֵׁי הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת, כְּשֶׁהֵם אָמְרוּ שְׁמִשְׁהוּ מְסָרִיחַ, הוּא אָמַר לָהֶם: "הֲלֹא אַתֶּם רוֹאִים שְׁאֵינן כָּאֵן שׁוֹם דְּבַר שְׁיִסְרִיחַ, בְּהַכְרַח צְרִיכִים לוֹמַר בְּנֹדָאֵי, שְׁאַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם מְסָרִיחִים, כִּי בְּכָאֵן אֵינן שׁוֹם דְּבַר שְׁיִסְרִיחַ"; כְּמוֹ כֵּן, כְּשֶׁאָדָם נִגְעַל בְּבֵית, אֵינן לוֹ כְּבַר רִגְשׁ; מַה קָּרָה פְּתָאוּם? !

יֵשׁ לִי אֲבָרְכִים שְׁאוּמְרִים לִי: "יֵשׁ לִי חַיִּים כָּל כָּף יָפִים, אֲנִי כָּל כָּף מְרַצָּה מֵאִשְׁתִּי, מֵהִילָדִים שְׁלִי", לְמַחְרַת אֲנִי פּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ עִם הָאֵף לְמִטָּה, עֲצָבָנִי, מְצַבְּרָח; אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתוֹ: "מַה קוֹרָה?" וְהוּא אוֹמֵר לִי: "אֲנִי מִשְׁתַּגַּע מֵאִשְׁתִּי, אֲנִי מִחֲפֵשׁ דְּרוֹךְ לְהַתְּפַטֵּר מִמֶּנָּה, לְכֹל דְּבַר יֵשׁ גְּבוּל! " אִזּוֹ אֲנִי שׁוֹאֵל אֶתְכֶם: "אֵיךְ זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת, אֶתְמוּל הָאִירוֹ לוֹ כָּל שׁ"י הַעוֹלָמוֹת, הוּא הִיָּה כָּל כָּף שְׁמַח, כָּל כָּף מְאִשֵּׁר, אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁלִמְחָת הַכֹּל הַפּוֹף? תִּיב לְהִיּוֹת שְׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מְסָרִיחַ"; צְרִיכִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, לְלַכֵּת לְצַעֵק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "אֲבָא יִקָּר, עֲזוּר לִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת שְׁמוּר מְעִבִירוֹת, אֲנִי רוֹצֵה לְשִׁמּוֹר עַל מַח הַמְּחֻשְׁבָּה שְׁלִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת כְּשֵׁר" - וְאִזּוֹ חוֹזְרִים לְהָאִיר כָּל הָאִירוֹת.

הַשְּׁבֵת כְּבַר נִכְנָסֵת אֶצְלְכֶם, אֲנִי עוֹד צְרִיךְ לְהִסְפִּיק לְשַׁלַּח אֶת הַמְּכַתֵּב בְּאִמִּיָּל שְׁעוֹד יוֹכְלוּ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה וּלְהַבִּיא לְבֵית הַכְּנִסֵּת.

הַשָּׁבֶת חַל יוֹם הַלְדָּתִי, בִּי"ב בְּסִינַן, זֶה חַל בְּיָמֵי תְּשֻׁלוֹמִינַן. זֶה מֵה שְׁאַנְחָנוּ
לוֹמְדִים בְּיִשְׁיבָה, שְׂיִדְעוּ שְׁאַפְשֵׁר עֲדִין לְהַשְׁלִים, אֲפֹשֶׁר עֲדִין לְתַקֵּן.
אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם, כְּשֶׁאַתֶּם נִמְצְאִים בְּמִקְוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים תְּבַקְּשׁוּ עֲבוּרֵי
שְׂיִהְיֶה לִי כַח לְהַמְשִׁיךְ לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ, לְשִׁמְשׁ אֶת מוֹהֲרָא"ש.
הַשָּׁבוּעַ תִּהְיֶה אֲצִלְכֶם חֲתוּנָה שֶׁל תְּלַמִּיד הַיִּשְׁיבָה, חֲתָן מְאֹד חָשׁוּב. הוּא
נִהְיֶה חֲתָן אֲצִל ר' שְׂמֵעוֹן שְׂפִירָא. הַמְּחַתֵּן כֹּתֵב לִי מִכְּתָב שְׁבוּ הוּא מִתְחַנֵּן
שְׁאַשְׂדֵּךְ לְבַתּוֹ בְּחֹר מֵהַיִּשְׁיבָה, הוּא מִבֵּין מֵה קוֹרֵה כָּאן, יֵשׁ לוֹ רִגְשׁ לַיִּשְׁיבָה.
שָׁבֶת שְׁלוֹם.

...

קח חֶלֶק בְּקִמְפֵיִן הַשָּׁנִיתִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלוֹתָדָה, י"ג סִינַן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבֹּד ... נְרוּ יָאִיר

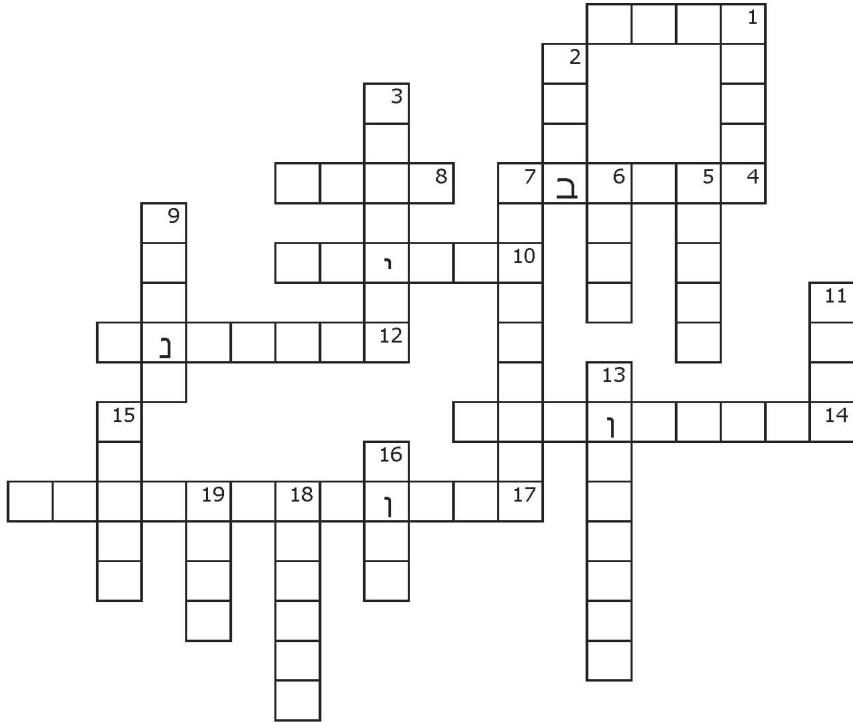
בְּשָׁבוּעַ הַבָּא יִתְקִים הַקִּמְפֵיִן הַשָּׁנִיתִי; אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ שְׂתַקַּח חֶלֶק,
שְׁגִם אֶתָּה תִּאֶסֶף צְדָקָה בְּשָׁבִיל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ.
הַרְבֵּה מְאֹד אֲנָשִׁים מְחִיִּים אֶת נַפְשָׁם עִם הַחֲזוּק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲנָשִׁים
רוֹצִים לְעֶזֶר לְמִקּוֹם הַזֶּה, צְרִיכִים פְּשוּט לְבַקֵּשׁ מֵהֶם, לְלַכֵּת לְאַסֵּף.
תְּמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּגִּיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "אֲנִי לֹא רוֹצֵה
כְּלוּם, אֲנִי רַק רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ" - וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה לִילָדִים

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת בהעלותך (בחו"ל נשא)?

5. ותחזיק מעמד הימים הקשים יעברו	1. אל תעזוב את השם יתברך עוד מעט	מאוזן
6. תתחזקו ___ אל השם יתברך תספרו הכל להשם יתברך	2. אתה תראה ___ גדולים אל ___ מאחריים.	
7. העצה היחידה להינצל היא רק על ידי ___	3. תשובה היא כל כך גדולה שהכל ___ על ידה	
9. כמה שיותר משננים ___ כך מקבלים יותר בטחון עצמי	4. ___ מחזיר את הכזה את המח נולדים מחדש	
11. ___ מדביקה את האדם להשם יתברך	5. תודה להשם יתברך על הנסים הגדולים ___	
13. הכל צריך להיות במטרה אחת שהם ידעו שיש ___	6. אם מקבלים את ___ באהבה מכפרים בזה על כל העברות	
15. סיפורי מעשיות הם כולם ___ התורה	7. חזק ואמץ תמשיך עם ___ שלך	
16. לו הייתי ___ בקול רבינו הייתי זוכה להגיע למדרגות הכי גבוהות		
18. הודיה להשם יתברך מביאה עוד ועוד ___		
19. על שני ___ אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם		
	1. תפלה עוזרת אף תפלה לא ___	מאונך
	2. אפשר לקבל את תורה רק אם האדם רואה את ___ בעצמו	
	3. הדבר הכי גרוע זה ___ מהחיים	